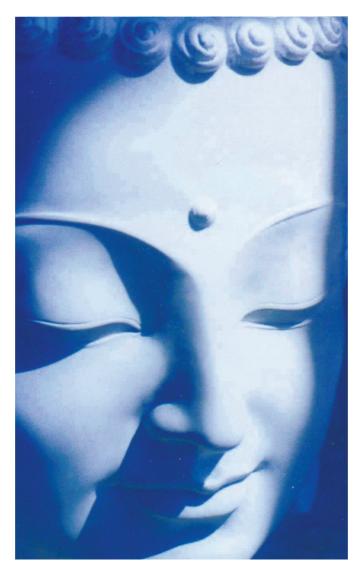
БУРХАНЫ НОМ

ДАРМАПАДА

DDC 294,3 Ц-956

Дармапада Хоёр дахь хэвлэлт

Зохиогчийн эрх "Гэгээрэлд хүрэх зам" сан Улаанбаатар © 2008 он

Энэхүү бүтээлийн зохиогчийн эрх хуулийн дагуу хамгаалагдсан болно. Бүтээлийг бүтнээр буюу хэсэгчлэн хувилах, нийтлэх болон бусад хэлбэрээр олшруулахыг хориглоно.

НЭПКО паблишинг компанид эхийг бэлтгэв.

Цаасны хэмжээ 175×250 Хэвлэлийн дизайныг Ч. Мөнхбаяр Чимэг зургийг М. Чимэддорж

ISBN 978-99929-67-11-0

Printed and donated for free distribution by
The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation
11F., 55 Hang Chow South Road Sec 1, Taipei, Taiwan, R.O.C.
Tel:886-2-23951198, Fax:886-2-23913415
Email:overseas@budaedu.org
Website: http://www.budaedu.org
This book is for free distribution, it is not for sale.

ЗАРЖ БОРЛУУЛАХЫГ ХОРИГЛОНО

Гарчиг

I.	ХОСЫН ЦОМОРЛОГ	4
II.	СЭРЭМЖИЙН ЦОМОРЛОГ	10
III.	СЭТГЭЛИЙН ЦОМОРЛОГ	14
IV.	ЦЭЦГИЙН ЦОМОРЛОГ	16
V.	ТЭНЭГИЙН ЦОМОРЛОГ	20
VI.	МЭРГЭДИЙН ЦОМОРЛОГ	24
VII.	АРШИЙН ЦОМОРЛОГ	28
VIII.	МЯНГАТЫН ЦОМОРЛОГ	30
IX.	НҮГЭЛ ХИЛЭНЦИЙН ЦОМОРЛОГ	34
X.	ШИЙТГЭЛИЙН ЦОМОРЛОГ	38
XI.	ӨТЛӨХИЙН ЦОМОРЛОГ	42
XII.	ӨӨРИЙН ЦОМОРЛОГ	46
XIII.	ЕРТӨНЦИЙН ЦОМОРЛОГ	48
XIV.	ГЭГЭЭРЭХИЙН ЦОМОРЛОГ	52
XV.	АМГАЛАН, ЦЭНГЭЛИЙН ЦОМОРЛОГ	58
XVI.	ЖАРГАЛАНГИЙН ЦОМОРЛОГ	60
XVII.	УУР ХИЛЭНГИЙН ЦОМОРЛОГ	64
XVIII.	АРИУН БУСЫН ЦОМОРЛОГ	68
XIX.	ҮНЭНЧ ШУДАРГЫН ЦОМОРЛОГ	74
XX.	ЗАМ МӨРИЙН ЦОМОРЛОГ	78
XXI.	ХЭСЭГ БУСГИЙН ЦОМОРЛОГ	84
XXII.	ГАСЛАНГИЙН ЦОМОРЛОГ	86
XXIII.	ЗААНЫ ЦОМОРЛОГ	88
XXIV.	ШУНАЛЫН ЦОМОРЛОГ	92
XXV.	ХУВРАГИЙН ЦОМОРЛОГ	96
XXVI.	БЯРМАНЫ ЦОМОРЛОГ	100

I бүлэг

хосын цоморлог

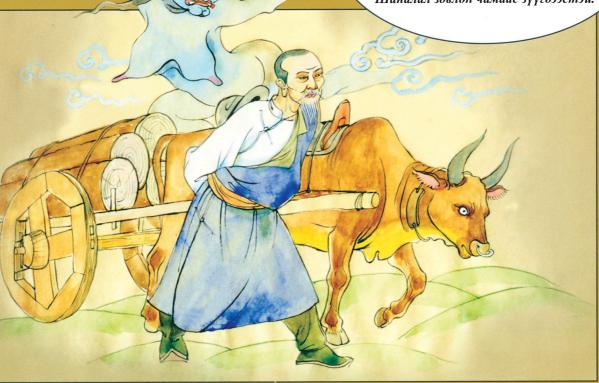
1:1

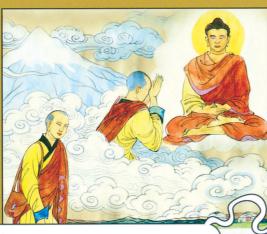
Yзэгдэл юмс сэтгэлээс үүдэлтэй

Yргэлж сэтгэл түрүүлж залаастай
Гасалгах муу сэтгэлийн араас
Гай зовлон байнга дагаастай

Шаранд чирэгдэх тэрэг тоног шиг

Шаналал зовлон чамаас зүүгдээстэй.

1.2

Ұзэгдэл юмс сэтгэлээс үүдэлтэй

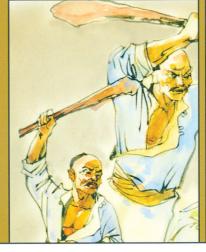
Үүдэх эхлэл нь сэтгэлээс гаралтай

Ұнэнхүү зөв сайн сэтгэлтний

Ұзэх эдлэх нь баясгалан жаргалан

Ұлэмжийн баясгалан ингэж бүрэлдээд

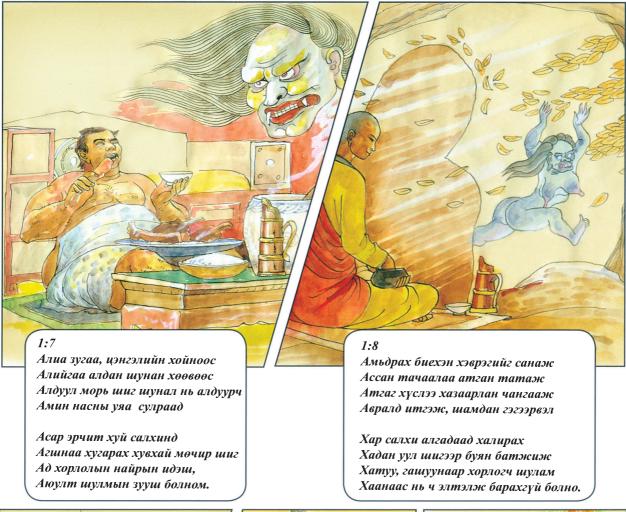
Ұргэлж хажууд нь сүүдэр шиг дагана.

1:3 Энэ ч намайг дээрэмдэх мэтээр Эндээс ч намайг муучлах мэтээр Эсвэл тэднүүс хараах мэтээр Энэчлэн хонзогновоос хилэнцээс салахгүй ээ.

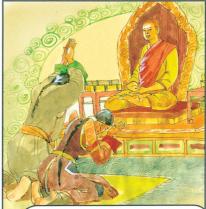

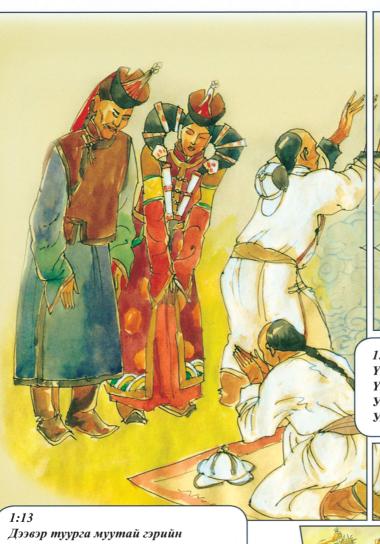
1:9
Оргол барьц руу өнгийж сарвайж
Онгонд шунахгүйн номоосоо сатаарч
Одрийг барагч лам төдийтэн
Өгөөмөр гэгээрлийн үнийг барна.

1:10 Сэтгэлийн гэмүүдээ хөнөөлгүй

7 1:10
Сэтгэлийн гэмүүдээ хөнөөлгүй болгож
Сэрэмж хатуужлаар сахилаа дагагч л
Үзэх талаасаа ч хувраг мөн өө
Үлэмж гэгээрлийг дагагч
мөн өө.

1:11
Утгатай сэхээрэлтэйг
ухаарахгүй атлаа
Утгагүй мунхагийг эндүүрэн
дагагч
Угтаа хэзээ ч үнэнийг
танихгүй ээ
Учрыг тунгаах хувь
хүрэхгүй ээ.

1:12 Үнэн номыг үнэнээр нь тайлбал Үзтэл хуурмагийг ялган танивал Ухаарч таних чадвар мөн Улмаан гэгээрэх замнал мөн.

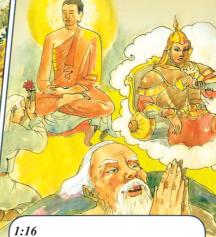
1:13 Дээвэр туурга муутай гэрийн Дээрээс дусаал гоожих мэтээр Тэвчээр бясалгалын цоожгүй сэтгэлд Тэчъяал, шунал цутгаж нэвчинэ.

1:14 Сайн дээвэр, овоо туурга Саатуулж дусаалыг хорихын адилаар Сайтар бясалгал, үнэн ухаарлаар Садарлах, шунах гэмүүдийг хаана. 1:15

Элдэв нүглийг үйлдэгч бүхэн Энэ ч тэр ч төрөлдөө зовно Энэ төрөлдөө эдэлсэн зовлон Ирэх төрөлд ч зовоохоор хүлээнэ

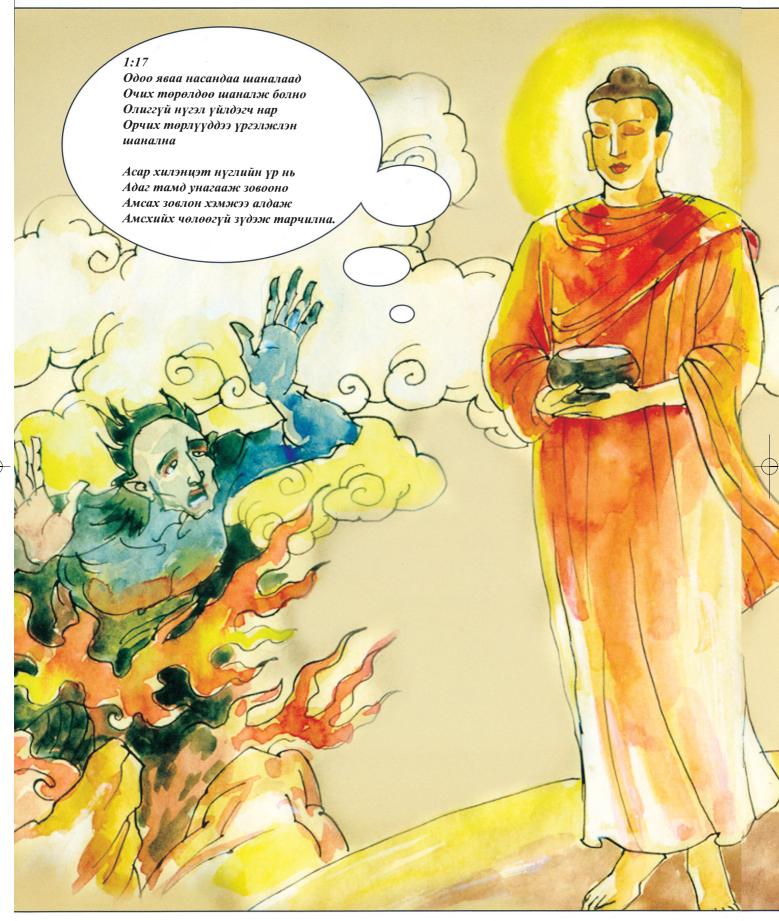
Эндэл осол гэмээ танихад Элэг эмтрэн бүр ч гасална.

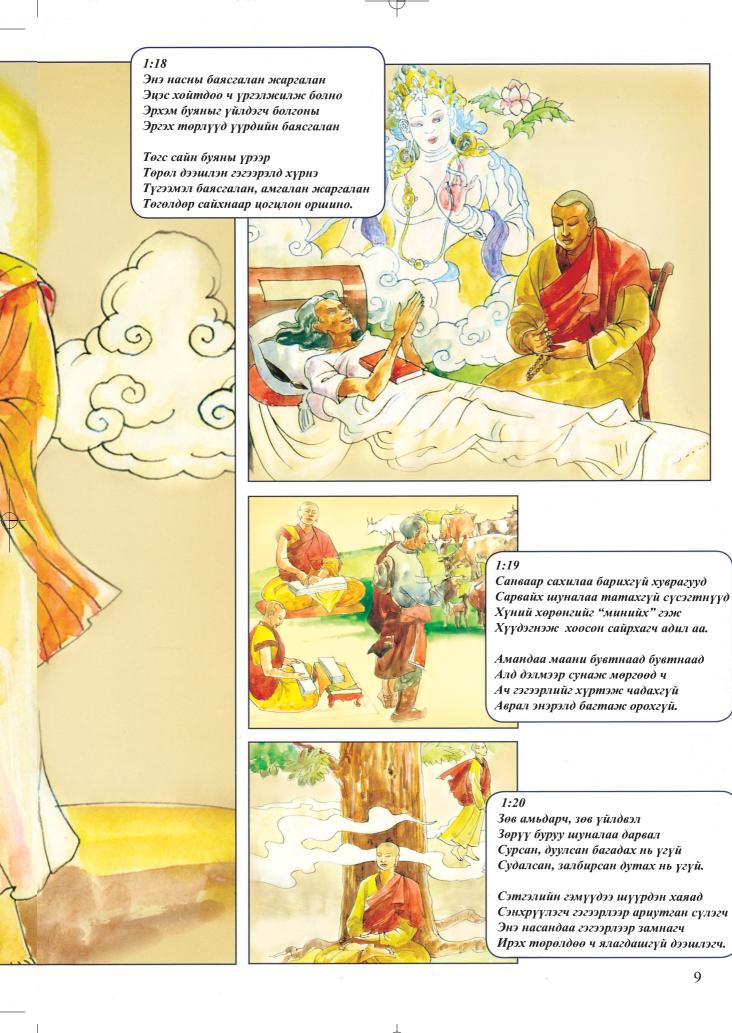

1.10 Элдэв буяныг бүтээгч бүхэн Энэ ч тэр ч төрөлдөө жаргана. Энэ насны баясгалан жаргалан Ирэх төрөлд ч жаргаахаар

хүлээнэ

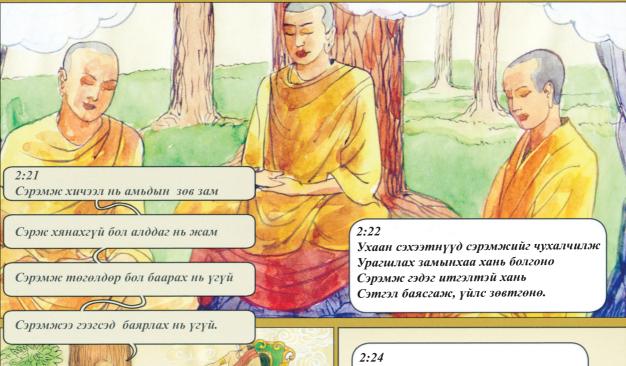
Саян буяныхаа үр шалтгийг Санах амсахад сэтгэл баясна.

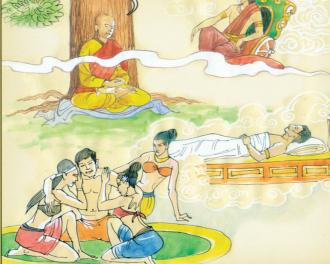

II бүлэг **СЭРЭМЖИЙН ЦОМОРЛОГ**

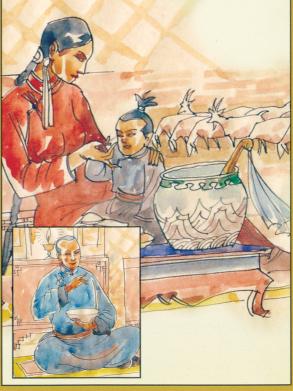

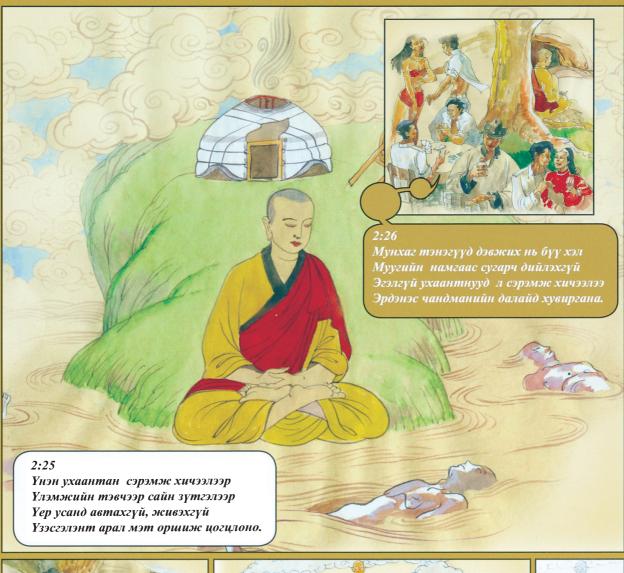

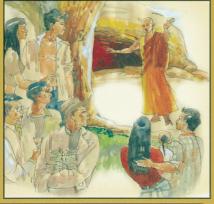
2:23 Сэхээтэй ухаантай хүмүүс үргэлж Сэтгэлдээ тунгааж, үйлсээ хянана Сэрэмжээ хичээж, буянд шамдаж Сэтгэшгүй нирваанд дөхсөөр хүрнэ.

2:24 Сэрэмж төгөлдөр ухаалаг хүн Сэрэмжилж цээрлэж, явдлаа хянаж Сэтгэл санаагаа номоор залж Сэрсэн, гэгээрсэн алдарт хүрнэ.

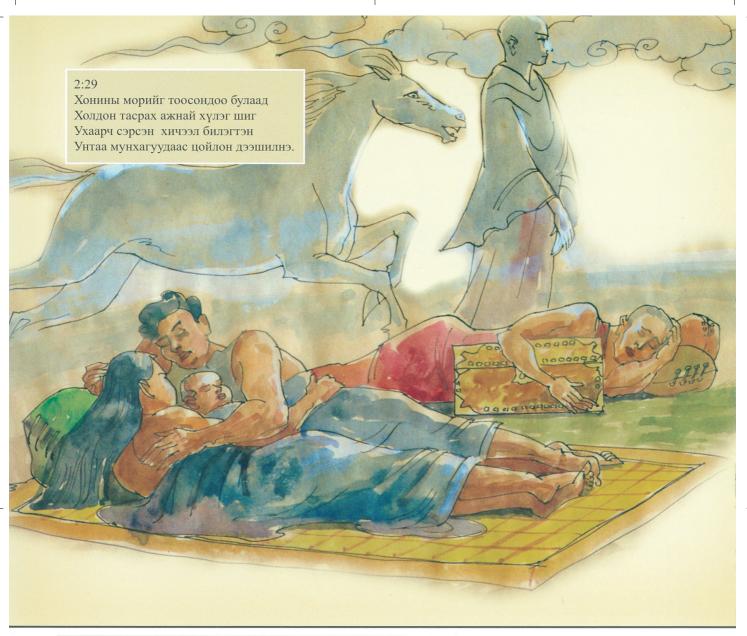

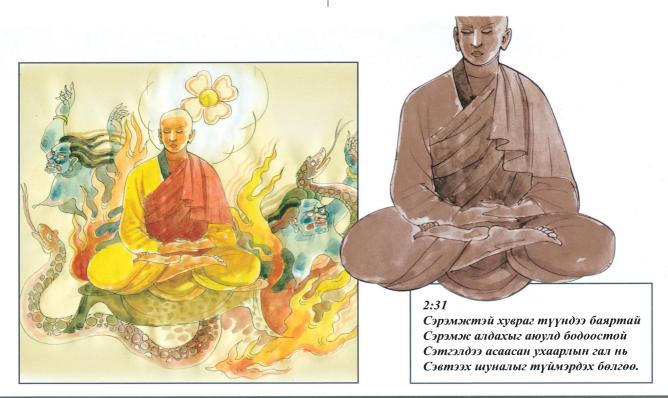
2:27 Амтших хүсэл, хорхойсох дурандаа Амаа мэдүүлж битгий жолоодуул Алхах тоолондоо сэрэмжилж хичээвэл Аз жаргалаа тогтоож эдэлнэ.

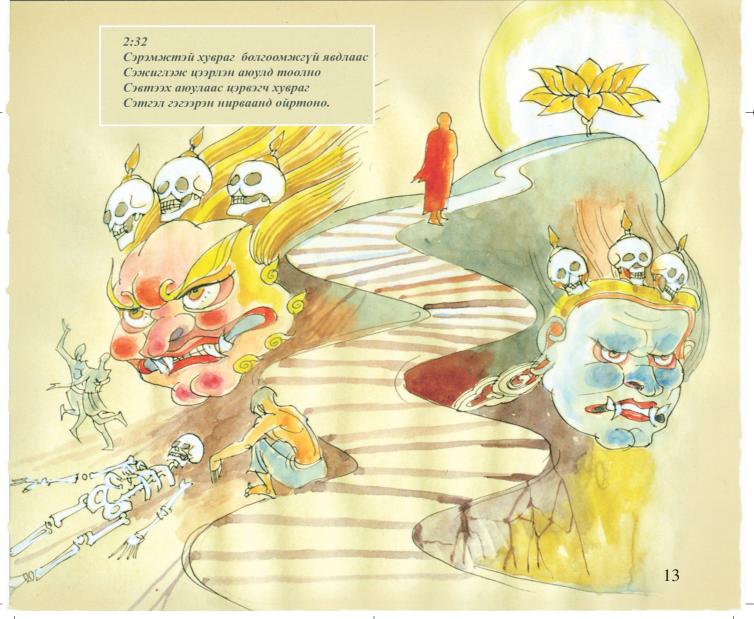
Асар гэрэлт сэрэмжээр солиод Аугаа гэгээрлийн замаар өгсөж Аюул зовлонгоо бэлд нь орхино.

Зон олны гасланг болгоож Хосгүй ухаарлын оргил дээрээс Хорвоог өнгийж тольдох болно.

III бүлэг

СЭТГЭЛИЙН ЦОМОРЛОГ

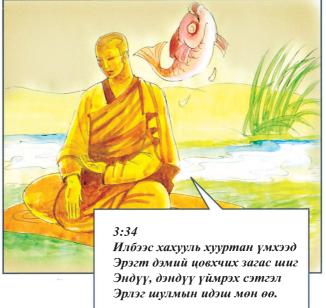
3:33 Аяа сэтгэлд амгалан үгүй Амсхийх төдий чөлөө байхгүй Альбин зольбин мэх нь дуусахгүй Амгаа хазаараар залагдах нь үгүй

Эрхий мэргэн нумаа онилж Эрчим сумаа шагайх мэтээр Элдэв ончроо дүүрсэн сэтгэлээ Эгцэлж, цэгцэлж явах нь чухаг

3:35
Өөрийнх атлаа баригдах нь үгүй Өвөр дээр тогтох нь үгүй Огторгуйд бултан одогч сэтгэлийг Оёоргүй алс руу булзагч сэтгэлийг

Уургалж барих нь мөрөөдөл мөн Улмаан жаргалан мөнийн мөн Атганд орж баригдсан сэтгэл Аз жаргалаар булах болно.

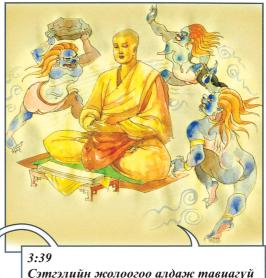

3:37

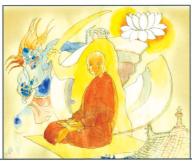
Тэр гээд тоймлох дүрсгүй Тэнд гээд тогтоох аргагүй Тоймгүй, барьцгүй хүний сэтгэлд Тогтох, нуугдах аюул тоогүй.

Хэсүүл сэтгэлээ хоргоон ногтолж Хэрсүү ухаарлын хоргонд номхроогч Ад шулмын аюул хөнөөлөөс Аварч өөрийгөө хамгаалах болно.

3:39
Сэтгэлийн жолоогоо алдаж тавиагүй
Сэхэшгүй мунхагийн хүлээсэнд ороогүй
Сайн буяны гэгээрлийг дагагчид л
Санаа бодолдоо айдасгүй оршино.

3:40 Олдсон биеийн хэврэгийг бодогсод Оюун сэтгэлээ л цайз болгоно Хэрэм цонжийг нь сэрэмжээр өрнө Хэзээ ч шулам оруулахгүй

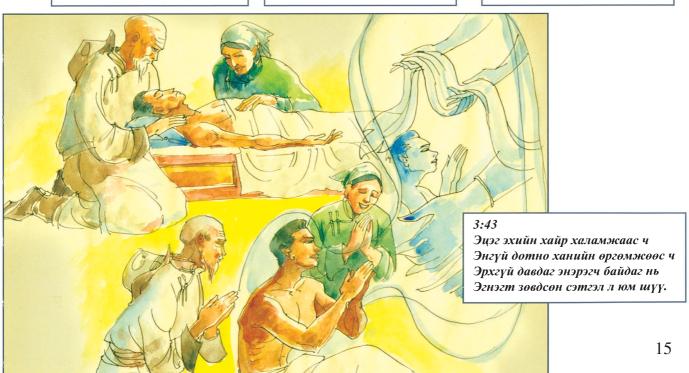
өвдөглөнө.

3:41 Агшин зуурт л бие үхнэ Амин сүнс нь сугарч гарна Унанги дархи шиг хүүр яс Унаж хоцроод хаягдах болно.

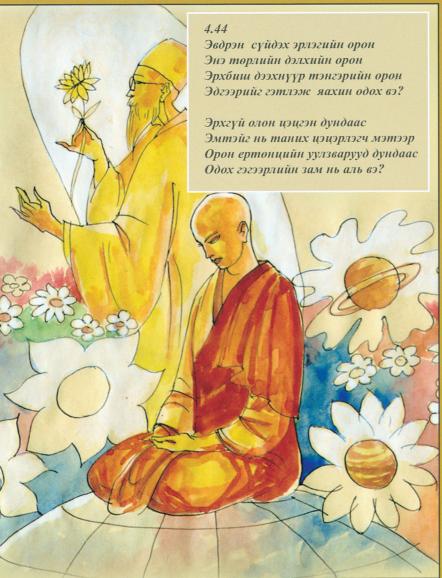
5:42 Нэг дайсан нөгөө дайснаа Ниргэж хөнөөх нь аюух мэт Эндүү буруу жолоотой сэтгэл Эргэж хөнөөх нь түүнээс ч нэт.

IV бүлэг

ЦЭЦГИЙН ЦОМОРЛОГ

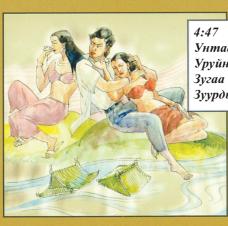

4:45 Саруул оюунтай шавь нар харин Саяны орнуудыг гэтлэхээр замнана Ачтай цэцгийг таньж түүгч шиг Авралын номыг дагаж судална.

4:46
Энэ биеэ хөөс гэж танивал
Элдэв амьдралын зэрэглээг мэдвэл
Эрлэгийн илдэнд даагдахаа болино
Илбэт шуламд дийлдэхгүй болно.

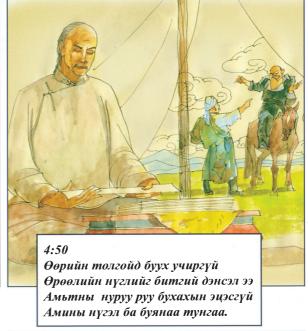

4:47 Унтаа нойрмог айлын хотхон Уруйн үерт хамагдах адилаар Зугаа цэнгэлийн яргуй хөөгчийг Зуурдын үхэл авч одно оо.

4:48
Урин тачаангуйн цэцэг хөөгчийн
Ухаан санаа самуурч манараад
Урдах зам дээр үхэл нь тосоод
Унасан навч шиг талийгч болно.

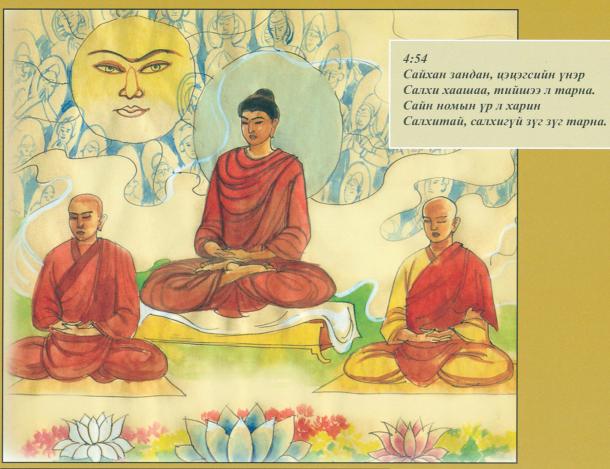

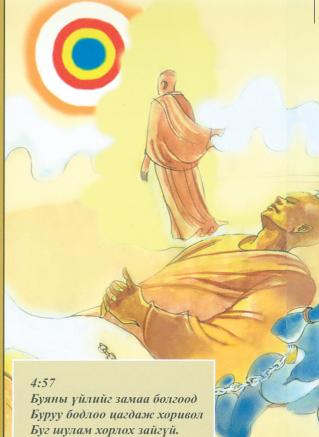
4:52 Үзэх өнгө, үнэр төгс Үзтэл амьд цэцэгс гайхамшиг Үг хэл, үйл хэрэг нийцвэл Үнэхээр тэр цэцэг шиг гайхамшиг.

4:53 Асар гоёмсог цэцгүүдийг хэлхэж Амьд цэцгэн эрхийг сүлжинэ Ариун үйлүүдээ нийлүүлж залгаад Авралын буяны аргамж бүтээнэ.

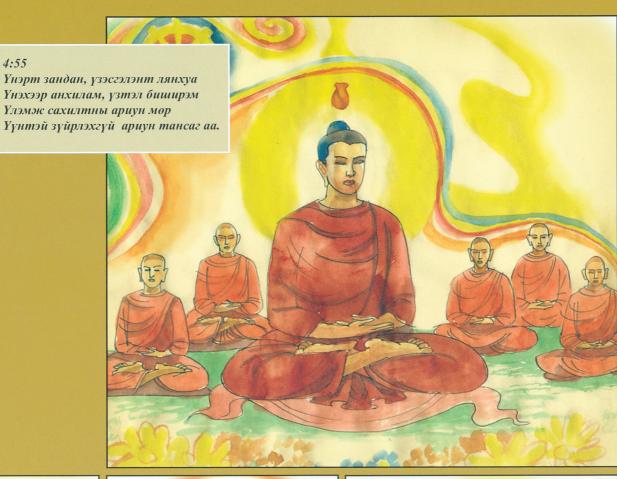

4:56 Агар зандан, сайхан цэцэгсийн Анхилах үнэр хэмжээ, зайтай Ариун сахил, гэгээрлийн мөр л Асар хурмастад ч хүрэх замтай.

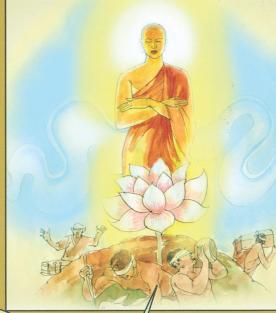

4:55

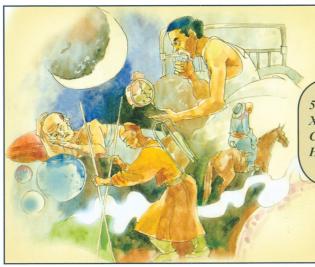
Замын гудсын хог балчгаас Ариун лянхуа ургах нь байдаг аа.

Замбуу тивийн харанхуй дордсоос Авран гэгээрэгч төрөн гардаг аа.

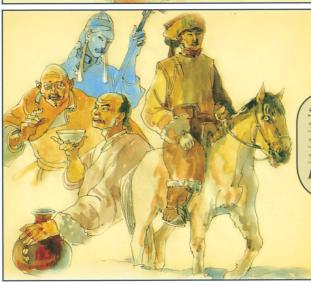
V бүлэг

тэнэгийн цоморлог

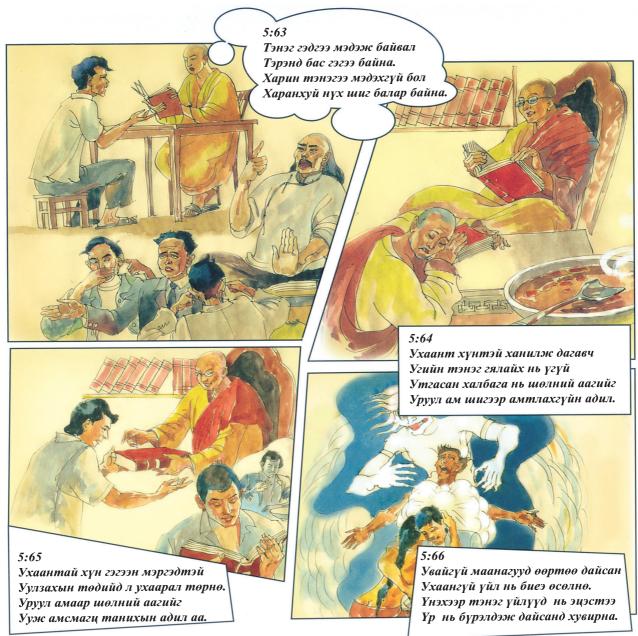
5:60 Хульжсан нойртонд шөнө урт аа Сульдсан тамиртанд аян урт аа Номгүй мунхагт ертөнцийн харанхуй урт аа.

5:61 Эрдмээр илүү нь олдохгүй бол Эсвэл тэнцүүтэй ханилахгүй бол Эргүү тэнэгтэй битгий нийл ээ Их замыг ганцаараа хөөгтүн.

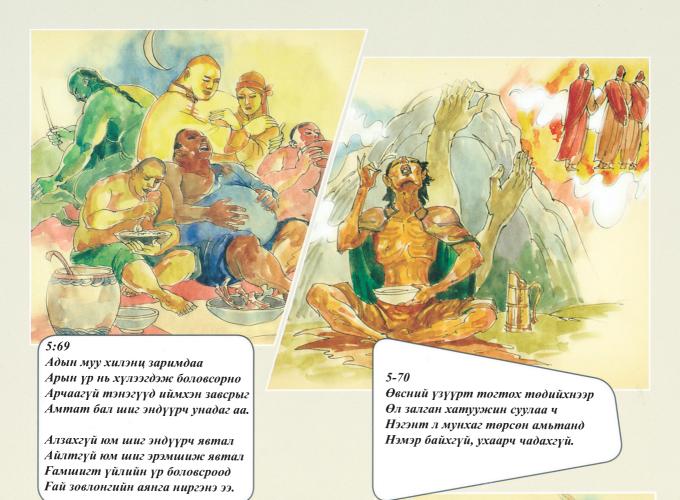
5:62
Эхнэр хүүхдээ төрөлсөн аминчилж
Эд ба агуурсаа өмчирхөн харамнавч
Өөрийн биеэ ч гээж үхнэ
Өмчирхөж садансаад юуны хэрэг вэ?

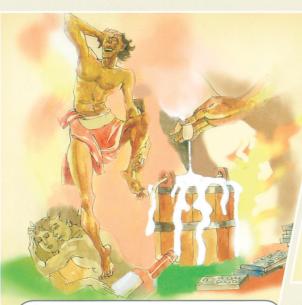

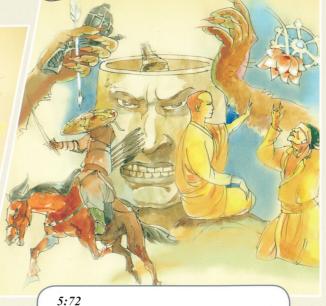
Муухай нүглийг л хийлгүй яваарай.

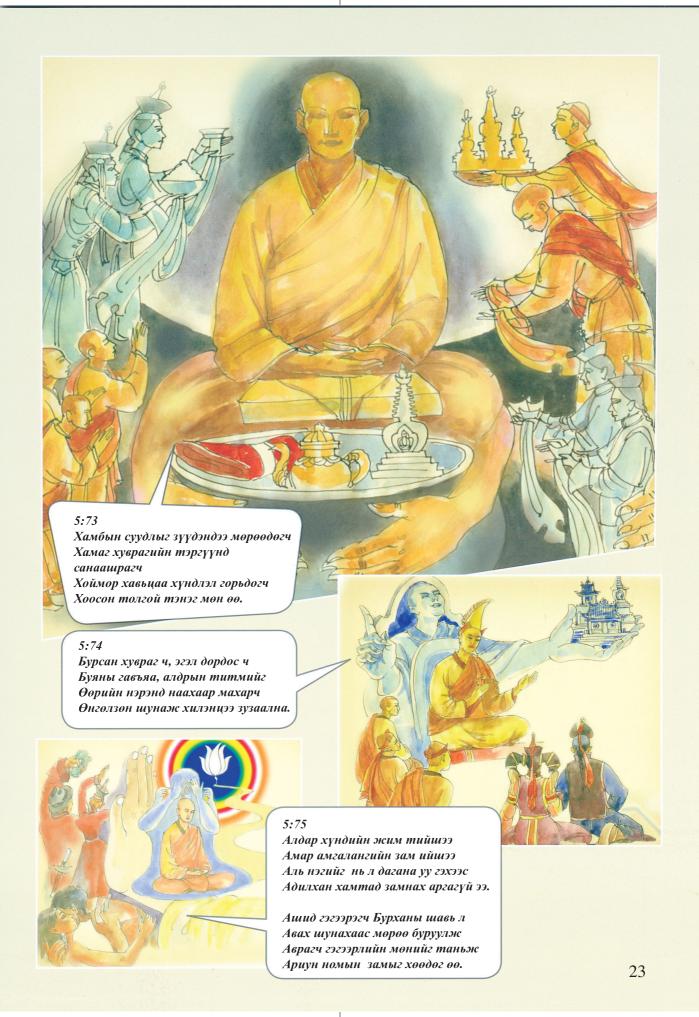

5:71 А
Саасан дариудаа шинэхэн сүү
Саармагтаж ээдэхгүй байзнах мэтээр
Саар булай үйлийн үр
Саатаж хүлээгдээд хожмоо боловсорно.

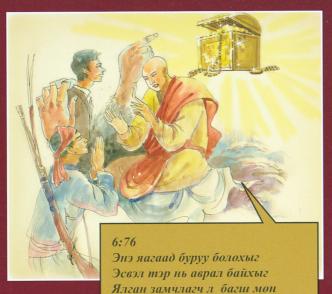
9.72 Өмнөх нүгэл боловсрох цагт Өмгөөлж хамгаалах арга байхгүй Өөд шидсэн чулуу адилаар Өөрөө толгой дээр эргэж унана.

VI бүлэг

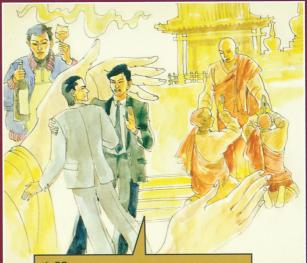
мэргэдийн цоморлог

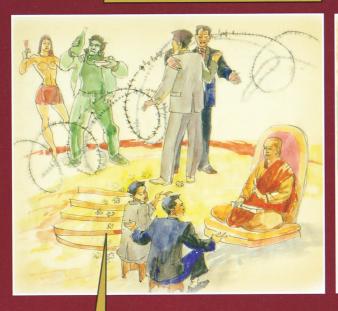
Чандмань эрдэнийг хайж бэдэрч Чадал оюунаа барахын хэрэггүй Ачлалт багшийн зааснаар явбал Ариун эрдэнийн санд хүрнэ.

Ямар ч эргэлзээгүй эрдэнэ мөн.

6:// Ухаант хүн мэргэдийг дагана Угийн тэнэгүүд мэргэдээс дайжна.

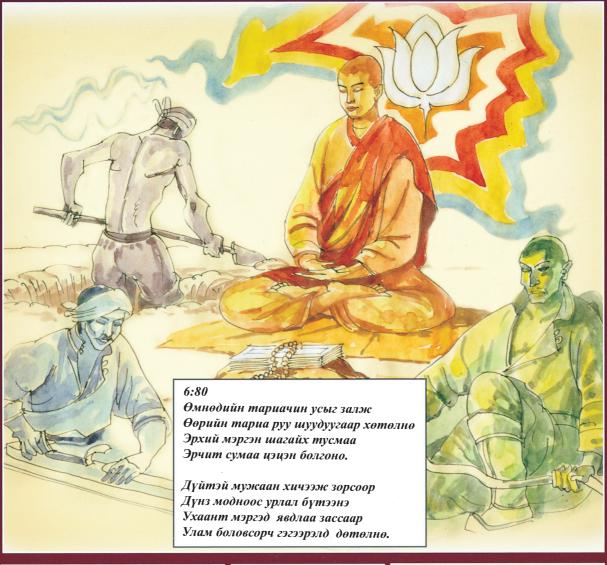
Учир таньсан мэргэдийг дагаж Унахаас зайлж, улмаар гэгээр.

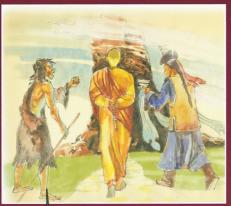

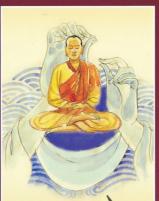
6:78 Асар нүгэлтэн нөхөр болохгүй Адаг тэнэгүүд хань болохгүй Эрдэмт хүнийг алдаж болохгүй Эрхэм үйлстнээс холдож болохгүй.

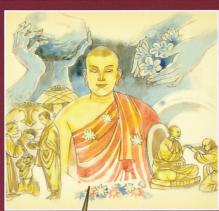
6:79

Ухаан санаагаа ариусгаж байгаад Уужуу тайвнаар номлол үзвээс Урьдын богдсын номын шим Улмаар чамайг баясгах болно оо.

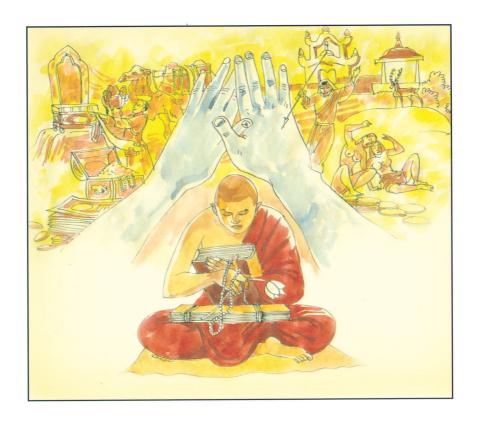

6:81

Хадан уулыг алгадах салхин Халтирна уу гэхээс эмтлэх нь үгүй Хамаг мэргэдийн амгалант сэтгэл Хараавч, ерөөвч дэнслэх нь үгүй. 6:82

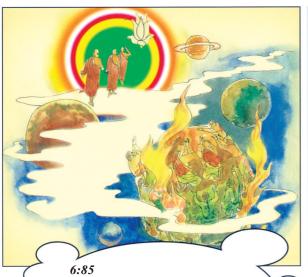
Саруул ухаантан номлол сонсоход Самуурах сэтгэлийн шуурга арилна Савандаа мэлтийх амгалан далай шиг Санаа сэтгэл номхорч тэнийнэ. 6.83

Ухаарсан хүний амгалан сэтгэлд Уурлах, баясахын чанар адилхан Уйлах инээхийн чансаа ижилхэн Урваж алинд ч хөрвөх учиргүй.

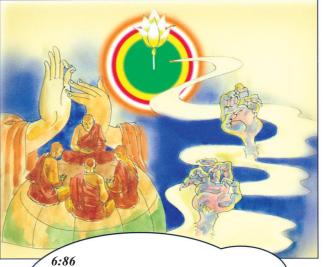

6:84
Амь бие, авгай хүүхдийн
Аль нэгэнд нь хураах хүслээр
Алт мөнгөнд унаж шунахгүй,
Алба тушаалд үхэн мацахгүй,
Авилга, хулгайн амтанд унахгүй,
Ашдын журмыг хөсөр гишгэхгүй.

Санаа сэтгэл ариун явбал Сайн буяныг хурааж болно. Санаж бодох зөв байвал Шагшаабадыг сахиж дийлнэ.

6:85
Амьдрал мөрний энтээ эргээр
Амьтан хүн дүүрэн бөлгөө.
Аврал гэгээрлийн нөгөө эрэгт нь
Асар цөөхөн нь гардаг билээ.

0:80

Үхлийн жамыг гэтлэх замыг

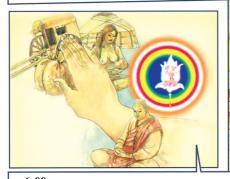
Үзэх нь бүү хэл олохуйд бэрх

Үлэмж богдсыг дагасан нь харин Д

Үхлийн голын чанадад хүрнэ.

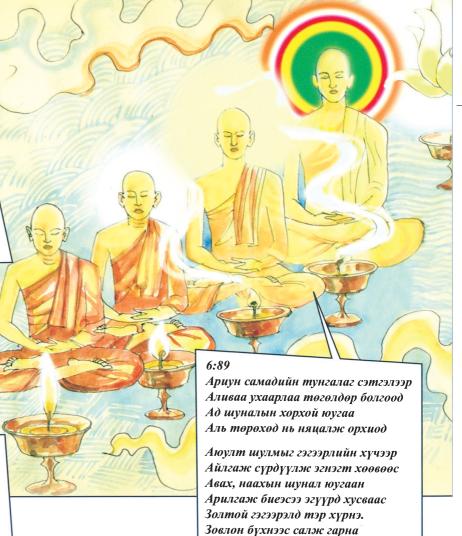

6:87 Зовлонтой ч гэсэн дассан амьдралаа Зориглож орхисон гэгээрэх хувьтан Аглаг буйдыг ганцаараа зорьж Амгалан жаргаланг мөрөөсөн хөөдөг.

6:88 Ассан шунал, маажсан тачаал Аль алийг номхотгон дарахад Авах, эдлэх сэтгэлийн хөөрөл Аандаа өөрөө номхорч эхэлнэ.

Амгалан гэгээрэлд зорьсон ухаантны Арга чадал эндээс эхэлнэ.

Энэ насны энэлэнт голыг

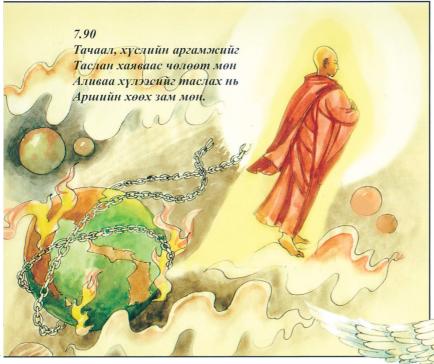
Эгнэгт туулж чанадад нь гарна.

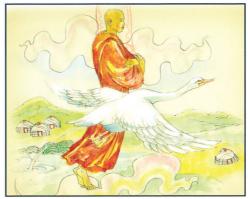
27

VII бүлэг

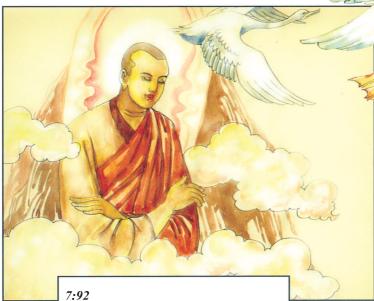
АРШИЙН ЦОМОРЛОГ

7:91 Аль ч нуурыг орхидог Аянчин шувуу дураараа Ардаа хоргодох гэр үгүй Аршийн замнал чигээрээ.

Олдсоноо түгээх учиртай аршид Олох хураахын зовлон үгүй Амгалан хоосон чанарыг таньсан Ашид чөлөөлөгдөх мөрийг олсон

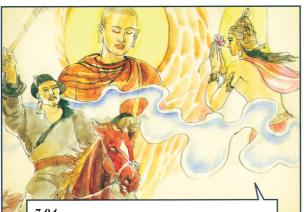
Орь хүсэл нь гэгээрэл болсон Онцгой тэдний замнал тодорхой Огторгуйд ниссэн шувууны мөр шиг Олж дагахад харин бэрхтэй.

7.93

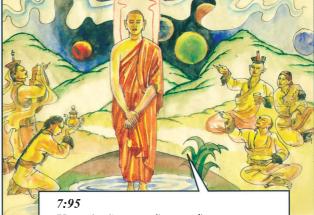
Арш нар идээнд дурлахгүй Архи дарсыг огоот хүртэхгүй Амсах эдлэхийн хүсэл шунал Ашид тэднийг хэзээ ч зовоохгүй

Аливаа тотгорыг арилган дараад Амгаланд хүрсэн замнал нь тодорхой Ариун агаар дахь шувууны мөр шиг Ажиглаж дагахад мөн л бэрхтэй.

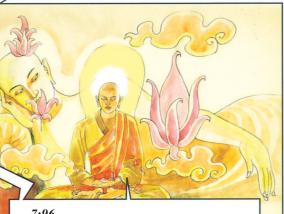

Эмнэг хүлэг шиг омог, хүслээ Эдэлгээний морь шиг номхруулж залсан Эрхэм дээд тийм аршийг

Эрхт тэнгэрүүд ч хүндэтгэн мэхийнэ.

Хүсэлд үймрэхгүй аршийн сэтгэл Газар дэлхий шиг ажрашгүй юм Хүний ертөнцийн адал явдалд Ганц ч цалгихгүй нуур юм.

7:96

Сэтгэл амгалан бол бие амгалан Сэтгэл амгалан бол үг хэл амгалан

Үнэхээр ухаарсан төгөлдөр арш л Үнэн амгаланд хүрэх хувьтай.

Хурсан бүхэн худлааг бодож Хуурмагаар үүдсэн нь үнэнийг

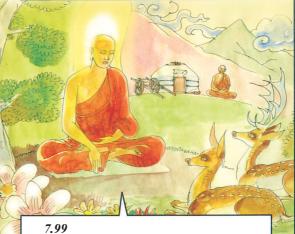
Алба хэргэмд дурлахгүй болж Авах, идэхэд сарвайхыг больж

Хүсэх, шунахыг гэтэлсэн арш л Хүнээсээ дээшилсэн арш агаад Аугаа сэхээрэгч энэ мөн Атаархвал зохигч тэр мөн.

Аршийн заларсан орон болгон Асга хадат байц ч байсан Аглаг тал, хөдөө ч байсан Атар хээрийн нуур ч байсан

Амьтан бужигнасан зээл ч байсан Ав адилхан цэнгэлийн орон оо.

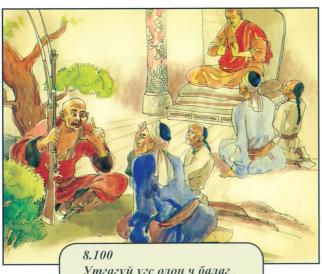

Хүсэл тачаалаа гүйцээх нь баяр бус Хүсэхгүй, тачаахгүй нь өөрөө баяр Хэний ч шунаагүй тэр л амгаланд Хэний ч санаагүй баясгалан байдаг.

VIII бүлэг

МЯНГАТЫН ЦОМОРЛОГ

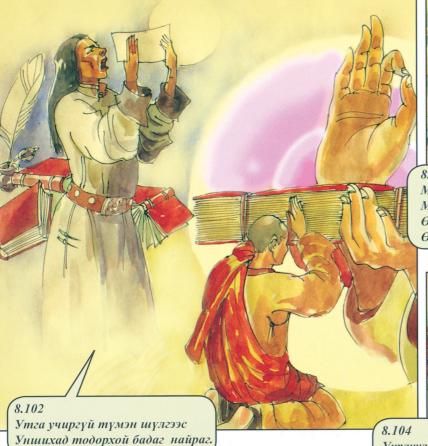

Утгагүй үгс олон ч балаг Утгатай үг ганц ч баялаг.

Утга учиргүй түмэн мөрүүдээс Утга тодорхой ганц мөр эрдэм.

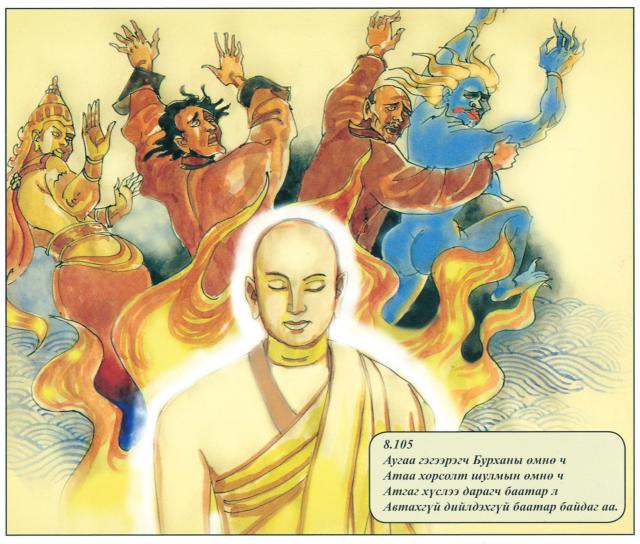

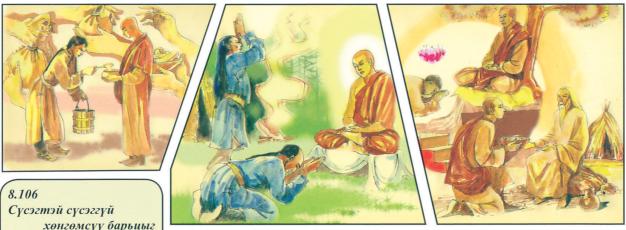
8.103 Мянган баатрыг дайн тулаанд

Мянгантаа ялагч баатар бус ба Өөрийн сэтгэлийн гэмийг ялагч л Өнөд дуурсах баатар мөн өө.

Уурлуулагч хүн рүү далайхаас өмнө Уур луугаа далайж номхотгох чухал аа Хазааргүй сэтгэлээ хазаарлан дарагч л Хамгаас гарамгай баатар мөн өө.

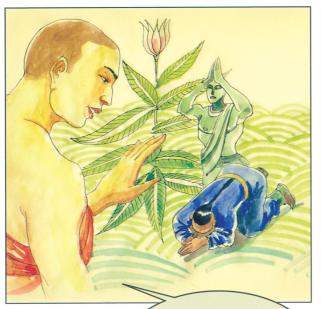

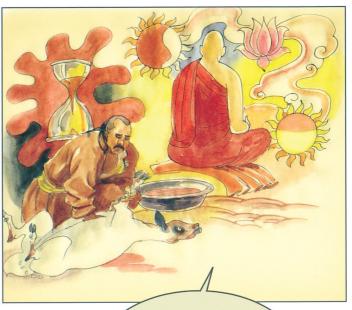
о.100 Сүсэгтэй сүсэггүй хөнгөмсүү барьцыг Сүм шүтээндээ зуугаар өргөснөөс Ашид гэгээрсэн сайн номтныг Агшинхан биширсэн нь илүү буянтай.

8:107

Бурхан багшийн замаар орсон Буянт гэгээнийг сүсэглэн дагах нь Зуун жил тахил өргөж Зул хүж бадраахаас ачтай. 8.108

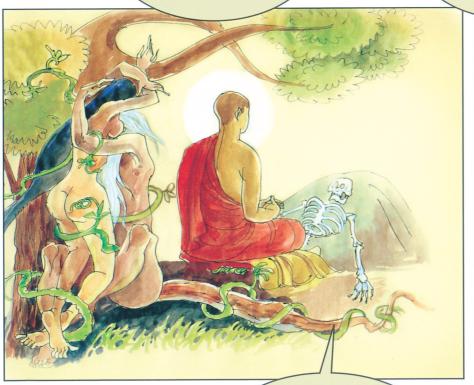
Эдийн хонжоо бодсон өргөл Эрхэм гэгээрлийн тахилтай харшина. Эргэлтгүй шулуудсан номтонд мөргөвөл Энэ насны буянтай хоршино.

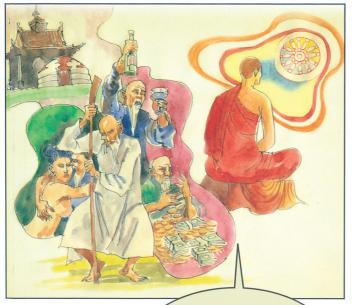
8.109 Аавын ээжийн буяныг санагч Ахас ихсээ ачлан өргөгч Урт насалж удаан жаргана Урам зориг дүүрэн амьдарна.

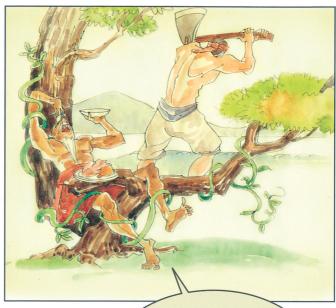
8.110 Зуурдын цэнгэлд, алиа наадмаар Зугаалж өнгөрөөсөн зуун нас гутамшиг Зул шиг гэгээрлээр буянд шамдсан Зуны богинохон шөнө гайхамшиг.

8.113 Үхэх, дуусахыг ердөө саналгүй Үймэрч барсан зуун жил гутамшиг Үхэх барахын жамыг таньж Үнэнийг харсан өдөр л гайхамшиг.

8.111 Үхэх, өтлөхийн эргүүлэг дотор Үзэж таниагүйн харанхуй мунхагт Үдэж орхисон зуун жилээс Үнэнийг таньсан өдөр гайхамшиг.

8.112 Алийгаа мэдэхгүй ардаа хаясан Авах юмгүй зуун наснаас Аврал, сэхээрлийн чухлыг мэдсэн Аугаа ганцхан өдөр гайхамшиг.

8.114 Үхэх төрөхийн эргүүлгээ танихгүй Үймрэн явагчийн зуун нас Үнэн гэгээрлийн учрыг танигчийн Үдсэн ганц өдрөөс доор оо.

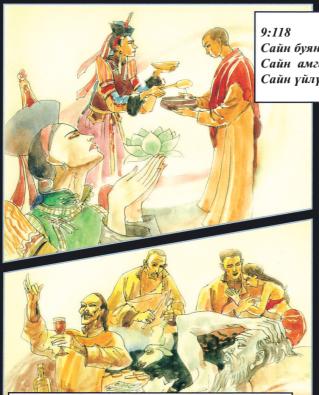
8.115
Эргүүлж унших гэгээрлийн номгүй
Эргэж мөргөх бурхан шүтээнгүй
Буцалтгүй үдсэн зуун оноос
Бурханд сүсэглэсэн өдөр гайхамшиг.

IX бүлэг НҮГЭЛ ХИЛЭНЦИЙН ЦОМОРЛОГ

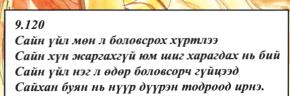
9.119

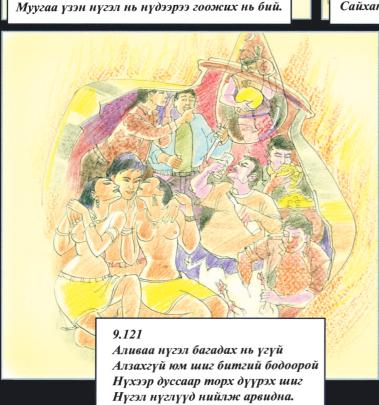
Муу үйл нь боловсрох хүртлээ

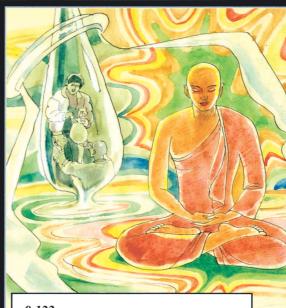
Муу хүн сайхан юм шиг харагдах нь бий

Муу үйл нэг л өдөр боловсорч гүйцэхэд

9:118 Сайн буянаа дадал болго оо Сайн амгалан, үлэмжийн жаргалан Сайн үйлүүдийн үр юм шүү.

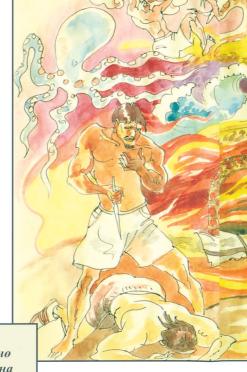
9.122 Ариун буян багадах нь үгүй Арвидахгүй юм шиг битгий чамла. Рашааны дуслууд арвидан дүүрэх шиг Ариун буянууд нийлж хурна.

9.123 Оюу эрдэнийн наймаач хүмүүн Осолтой замыг тойрч аялна Оюун сайт авхаалжит хүмүүн Осолдох гэмүүдийг тойрч амьдарна.

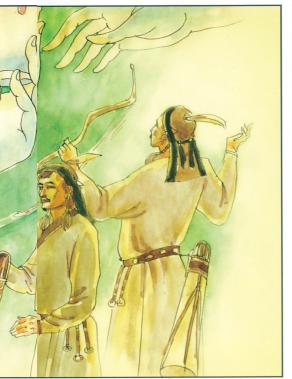
9.124 Хүрэх гар шархгүй болбол Хүнцэл хорыг барихаас айлтгүй Хүнд мууг хийгээгүй бол Хүнд хорлол тусахаас айлтгүй.

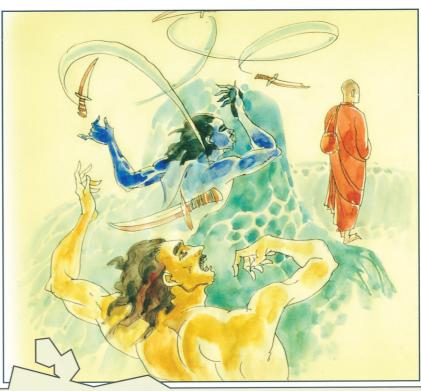

Хүний зарим нь дахин төрнө Хүнд нүгэлтэй нь тамд унана Гэгээн буянтан тэнгэрт заларна

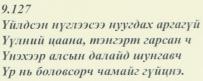
Гэгээрэгчид л нирваанд хүрнэ.

9:125 Өө гэмгүй хөөрхий амьтсыг Өст хорлогч хилэнцэт хүний Өөд шидсэн нүглийн чулуу Өөрийн толгойд унаж бяцална.

37

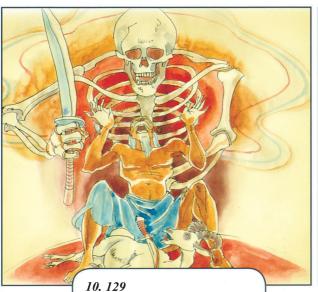
Үзүүртэй модноос дээхнүүр ниссэн ч

Үхэл чамайг гүйцэхээ л гүйцнэ.

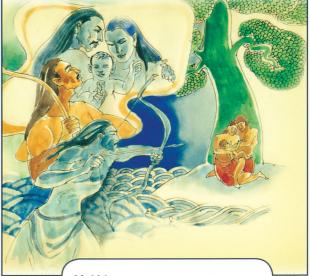
Х бүлэг

шийтгэлийн цоморлог

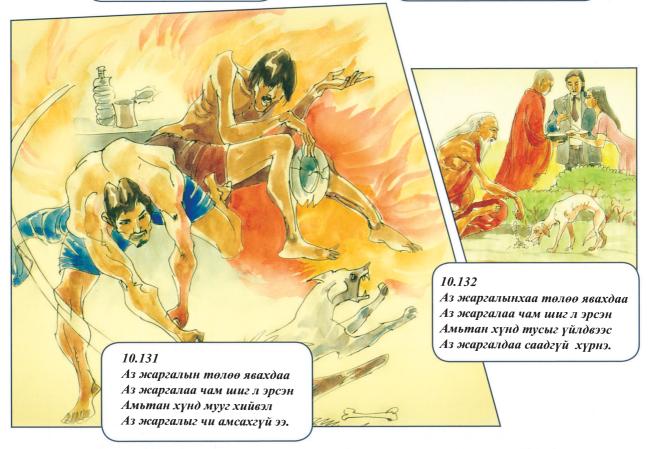

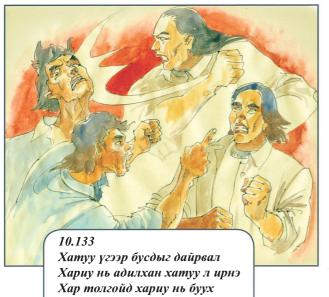

10. 129
Гэсгээл нүглээс бүгд айна
Гэнэт гүйцэх үхлээс ч айна
Өөрийн айдсаар жишээ аваад Өрөөлийг бүү алж хорло оо.

10.130 Амьтан бүхэн шийтгэлээс айна Амьд явахыг л цөмөөрөө хүснэ Амиа хайрладгаа үлгэрлэн санаад Амь тасалж хөнөөхийг тэвч ээ.

10.135 Малчин исгэрч шилбүүр тасхийж Малын хороо руу үхрээ тууна Өтлөх, үхэх хоёр нийлээд Өөрийг чинь үхэл рүү тууна.

10.136 Угийн тэнэгүүд үйлдсэн нүглээ Ухаарч мэдэхгүй улам зузаална Урьд одоогийн хилэнц нь нийлээд Унах тамыг дор нь малтана.

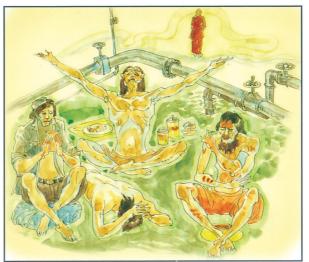

10.137 Гэм хоргүй, зүдэх үйлгүй Гэнэн хөөрхийг шарлааж зовоовол Гэсгээл зовлонд өөрөө унаж Гэмээ эдлэх арван тамтай.

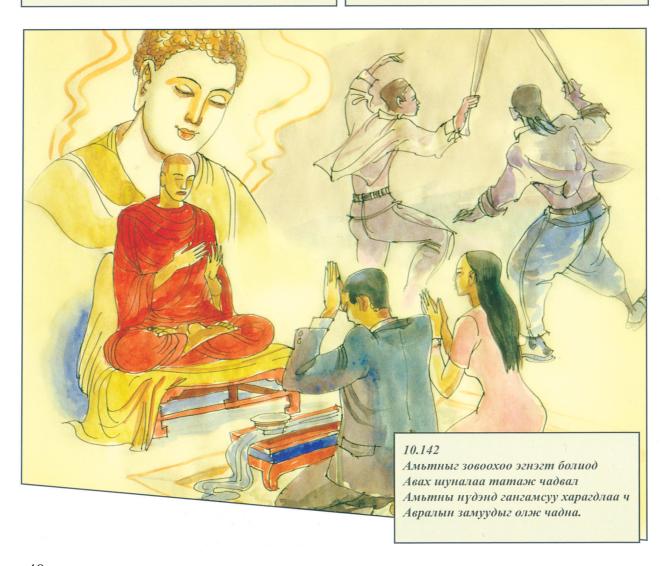

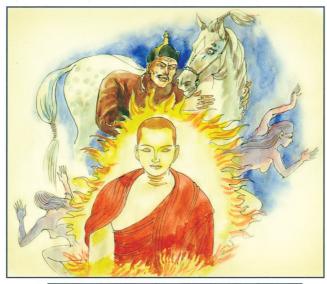

10.140
Орон гэрийг нь тэнгэр ниргэж
Оочих аягагүй цурам дээр үлдэнэ
Ой ухаан нь самуурч мунхарна
Ойчих там л өмнө хүлээнэ.

10.141 Хээр хонож, хий мацаглаж Хэвтэр дороо чулуу хийсэн ч Авах шуналаа татаагүй цагт Аврал, гэгээрэл хүлээгээд дэмий.

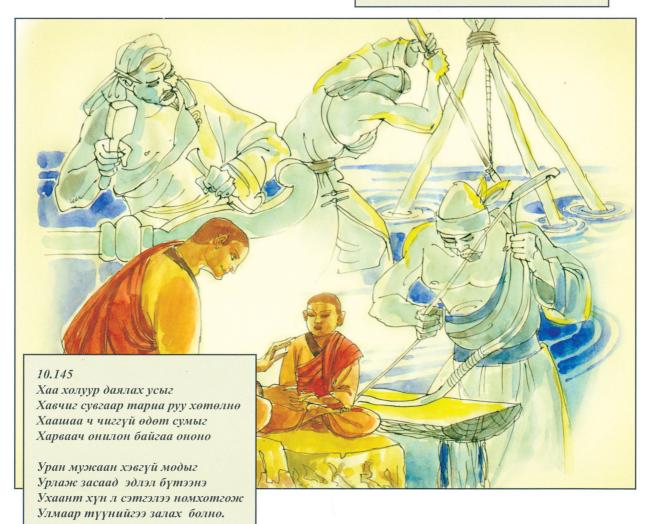

10.143 Хүлэг сайн морины зоонд Ташуур буух шалтгаан байхгүй Хүлцэнгүй болоод даруу зантанд Хүнийг уурлуулах шалтгаан үгүй.

Аварч чамайг зовлонгоос гэтэлгэнэ.

XI бүлэг

ӨТЛӨХИЙН ЦОМОРЛОГ

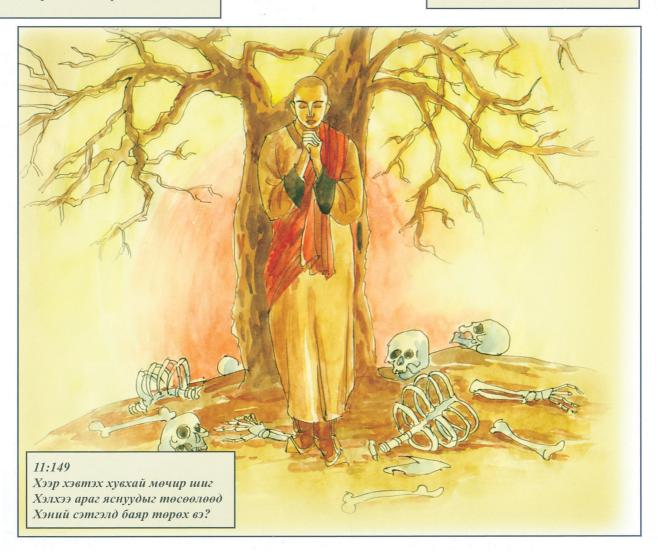
11. 146 Үйлийн үрдээ ертөнц шатахыг Үзэх баясах юу байна аа? Үнэгэн харанхуйн мунхагт байтлаа Үзэх гэрлийг хайхгүй, яана аа?

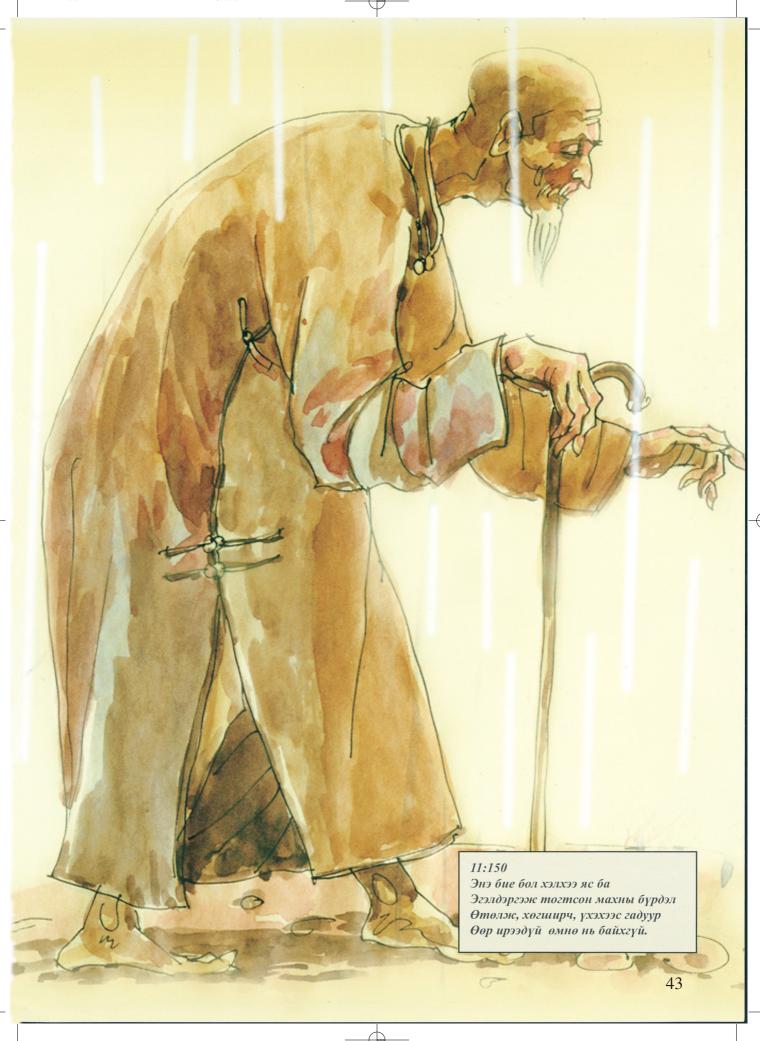

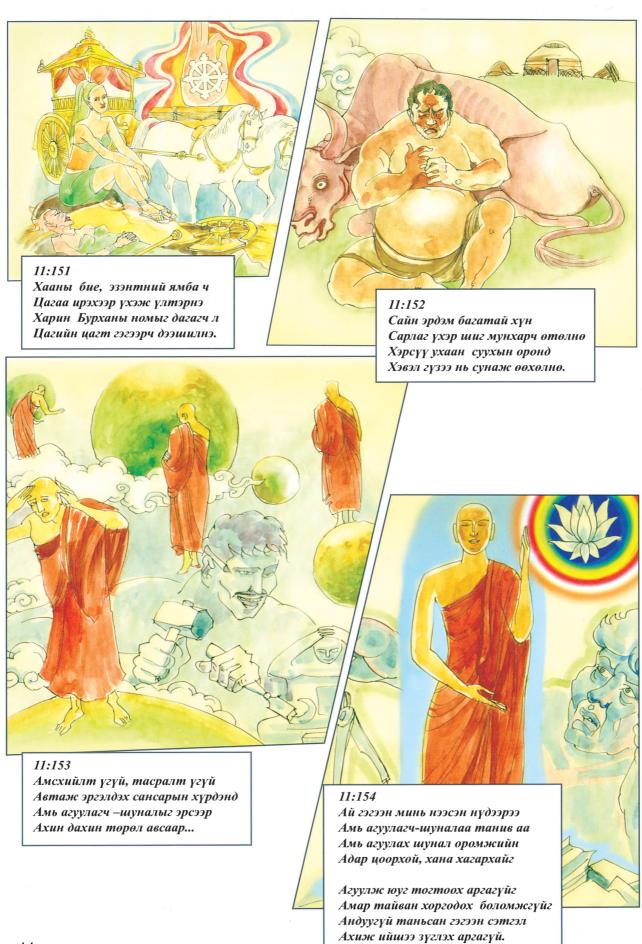
11:147
Амин сүнсийг агуулах аргагүй
Аминд халтай идээгээр дүүрсэн
Араг ясандаа торох төдий
Алд биеэ шинжээд үз дээ.

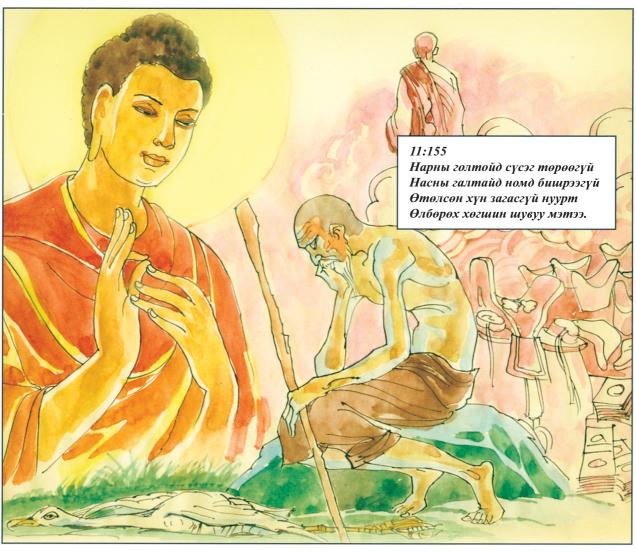

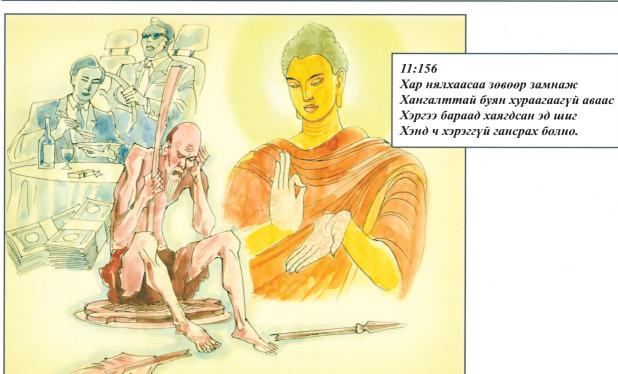
11:148
Энэ бие эрхгүй өтөлж
Эдгэрэх аргагүй өвчинд баригдаж
Энэлэл зовлонгийн уурхай болж
Эрхгүй үхэх нь гарцаагүй ажгуу.

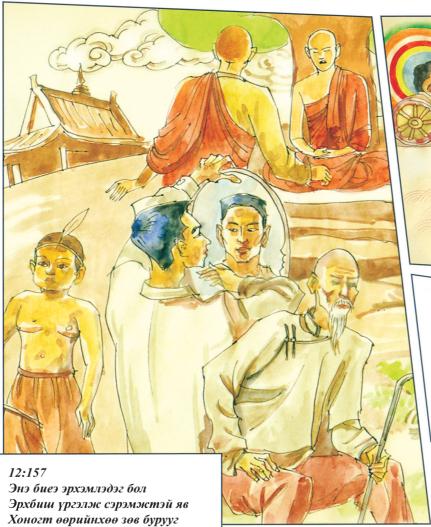

XII бүлэг

ӨӨРИЙН ЦОМОРЛОГ

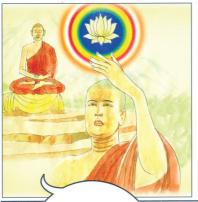
12:158 Эхлээд өөрийгөө зөв мөрт Эгнэгт бат оруулж ав Өрөөл бусдыг үүнийхээ дараа Өөд татвал зовлонд унахгүй.

Хоёроос гурвантаа шинжиж бай.

12:159

Хэн хүнийг сургах гэж Хэлдэг үгээ өөртөө л хэл Өөр шиг чинь хэцүү шавь Өнөө ирээдүйд гарахгүй Өөрийгөө сургасан хүн шиг Өндөр дээд багш төрөхгүй.

12.160 Өөр хэнээр захируулан хийх вэ? Өөрөө өөрийгөө захирч сур Өөрөө өөрийгөө захирагч хүнээс Өндөр дээд хаан байхгүй.

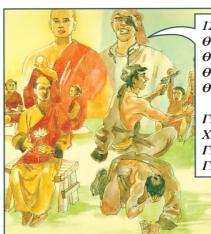

12:161 Өөрийн биеийг хорлох хорлол Өөр хаанаас ч бус, өөрөөс л гарна Өөрийн хорлолын алмаазан хянгар л Өөрийг чинь хорлож, огтчиж хяргана.

12:162 Сайхан гоолиг саало модыг Ороонго идсээр унагааж авна Саар дайсны хүссэн түйтгэрт Өөрийн нүглүүд цаламдаж унагаана.

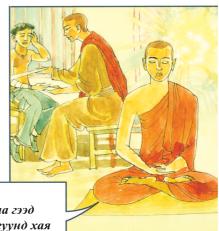

12:165 Өөрийн нүгэл л зовлонд унагаана Өөрийгөө л хорлож шаналанд унагаана Өөрөө л хичээж гэмээ засна Өөрөө л гэтэлж зовлонгоос сална.

Гэм алдаа ч, зөв оноо ч Хэнтэй ч хуваашгүй өөрөөс эхтэй Гэмтний гэм, үйлтний нажидыг Гэтэлгэж хөндлөнгөөс хэн ч засахгүй.

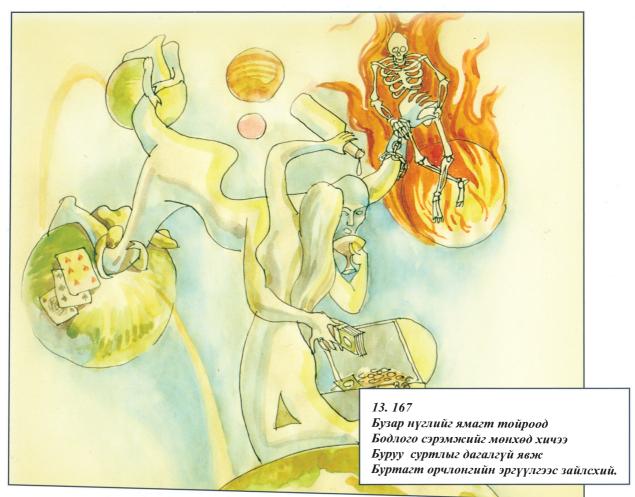
> 12.166 Өрөөлд тустай байлаа гээд Өөрийгөө битгий гаргуунд хая Өөдөлж дэвжих замаа чиглэж Өнөд түүнээ баттай зорь.

XIII бүлэг

ЕРТӨНЦИЙН ЦОМОРЛОГ

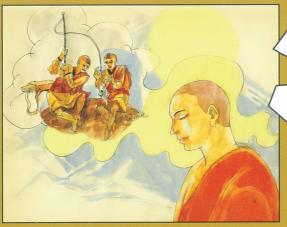
13:170 Орчлон дэлхий хөөс гэдгийг Онхид хоосон зэрэглээ гэдгийг Олж таньсан хэн хүнийг Огтоос эрлэг дийлж чадахгүй.

13:171 Эзэн хааны эрдэнийн сүйх Энэ ертөнцийн өнгөн тансагт Эргүү тэнэгүүд автаж унана Эрхэм мэргэд таниад цэрвэнэ.

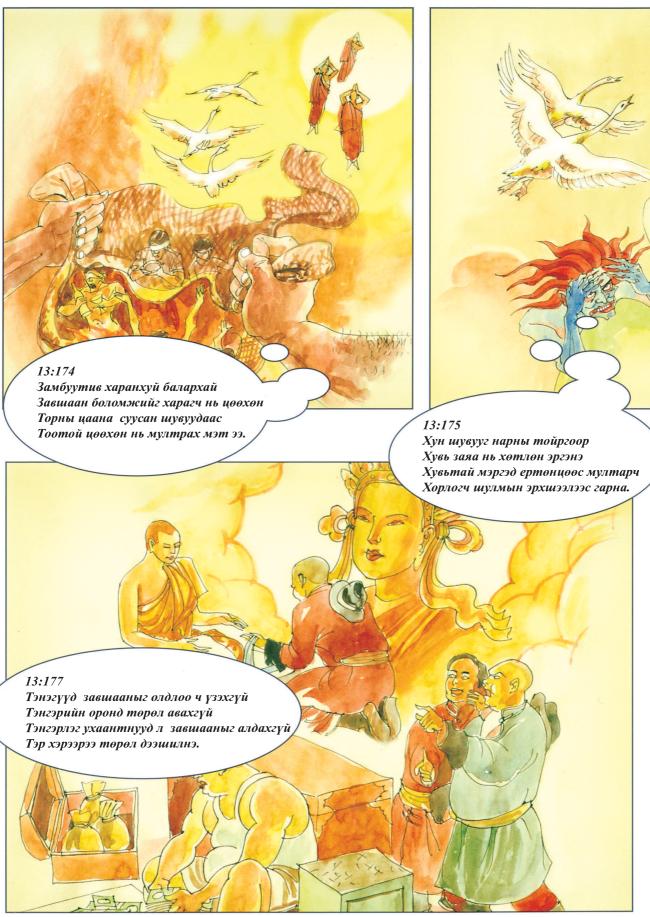
13:172 Үүлэн чөлөөгөөр саран гийгээд Үнэн гэгээ цацрах мэтээр Урьдын алдсаа гэгээрлээр засагчид Улам цаашаа сэрэмжтэй болно.

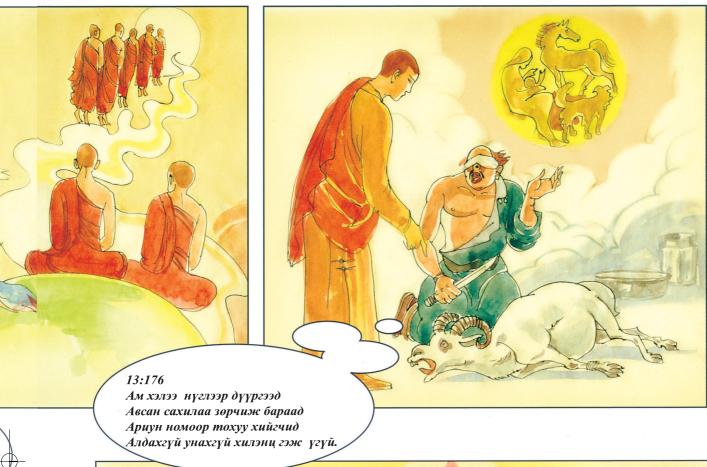

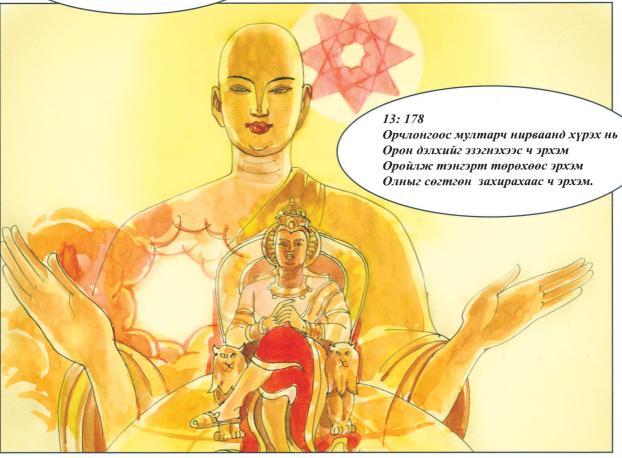
13:173

Уүл арилан саран гийгээд

Улэмжийн хорвоог гийгүүлэх мэтээр
Урьдын гэмээ буянаар солиод
Улс амьтныг гийгүүлж болдог.

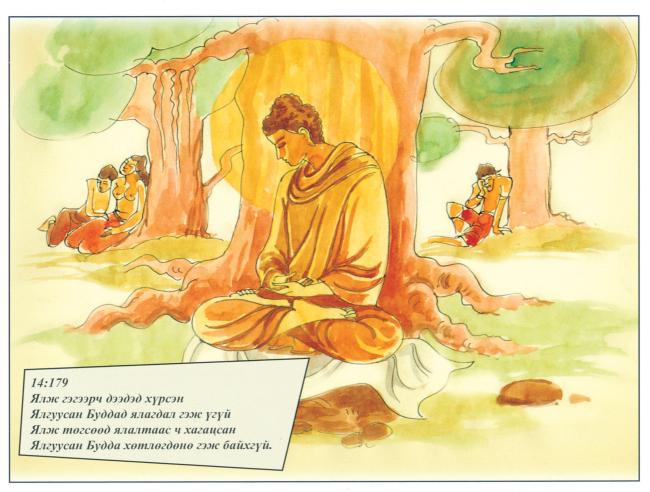

XIV бүлэг

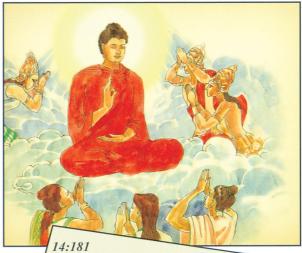
ГЭГЭЭРЭХИЙН ЦОМОРЛОГ

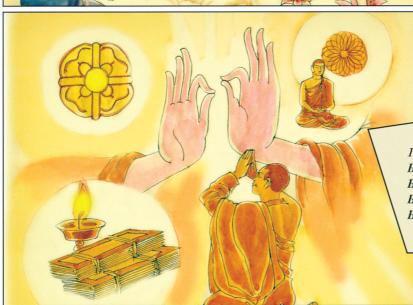

14:180 Шунал хүслийн тороос гараад Шуналыг Будда дарсан билээ Шуналын тороос гэтэлсэн хүнийг Шунуулж юугаар хөтлөх билээ.

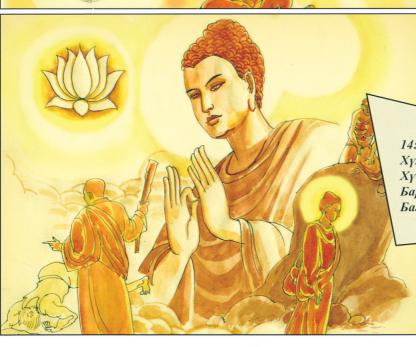

Үргэлж бясалган номд шамдсан Үймрэл үгүй сэтгэл шулуудсан Үнэхээр гэгээрэлд замнасан хүнд Үлэмж дээд тэнгэрүүд ч атаархана.

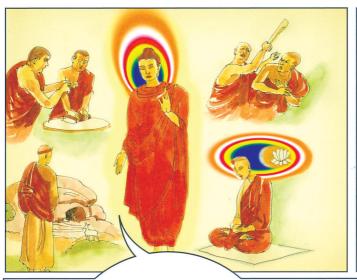

14:183 Бузар нүглийг тэвчиж цээрлэ Буянтай үйлийг тэтгэж цэцэглэ Бус басын хүслүүдээ чандал Бурханы сургаал гэвэл энэ ээ.

14:184 Хүлцэл тэвчээр нь гэгээрэл мөн Хүслэнгийн дээд нь нирваан мөн Бардамнал, омгорхол нүгэл мөн Багш Будда үүнийг сургасан.

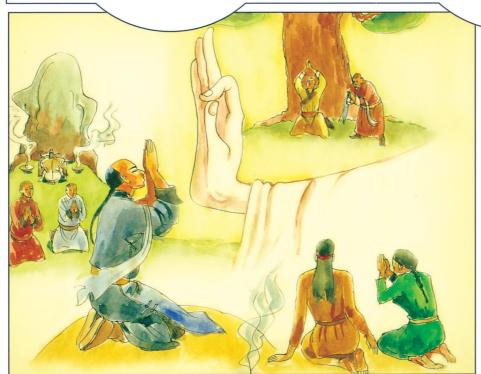

14:185 Өрөөл бусдыг шоолж басалгүй Өмөггүй хөөрхийг жанчиж зовоолгүй Өөрийн сахилыг зөрчиж гээлгүй Өлөн ховдогоор идэж уулгүй

Аглаг газар гагцаар амьдарч Амирлангуй бясалгалаар хичээл хийж Ашид энэ мэт номоор явахыг Аврагч Будда сургаж заасан.

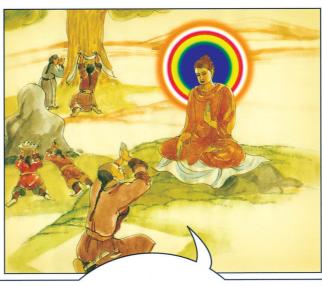
14:186 Алтан аадар тэнгэрээс асгаравч Амирладаг шунал гэж байсан удаагүй Ахархан насны хүсэхийн зовлон Анхнаас нь танигч л мэргэн болно.

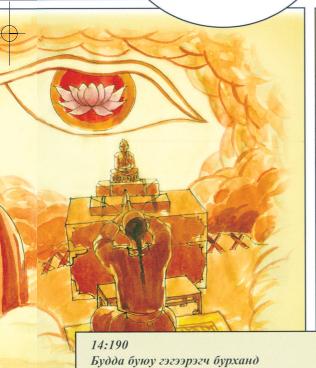
14:189 Харин тэдгээрт аврал үгүй Хамгаалж зовлонгоос гэтэлгэх нь үгүй Гэгээрэх замд хөтлөх нь үгүй Гэрэл гаргаж аврах нь үгүй.

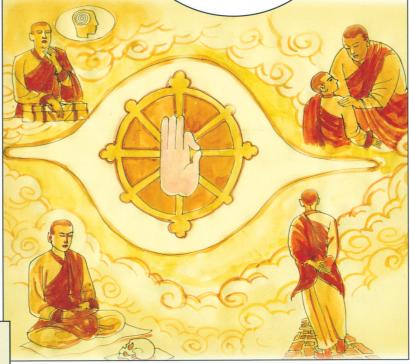
14:187 Асар тэнгэрийн эдлэн байдаг Амтат цэнгэл ч жаргалан бишийг Ашдын гэгээдийн номыг дагагч л Андуугүй үнэнээр таньсан байдаг аа.

14:188 Айдас хүйдэст автсан хөөрхийс Аврал эрэк чиггүй гүйдэг ээ Хангайн лусаас, удган модноос Хавьтсан ойртсоноосоо өмгөөлөл хүсдэг ээ.

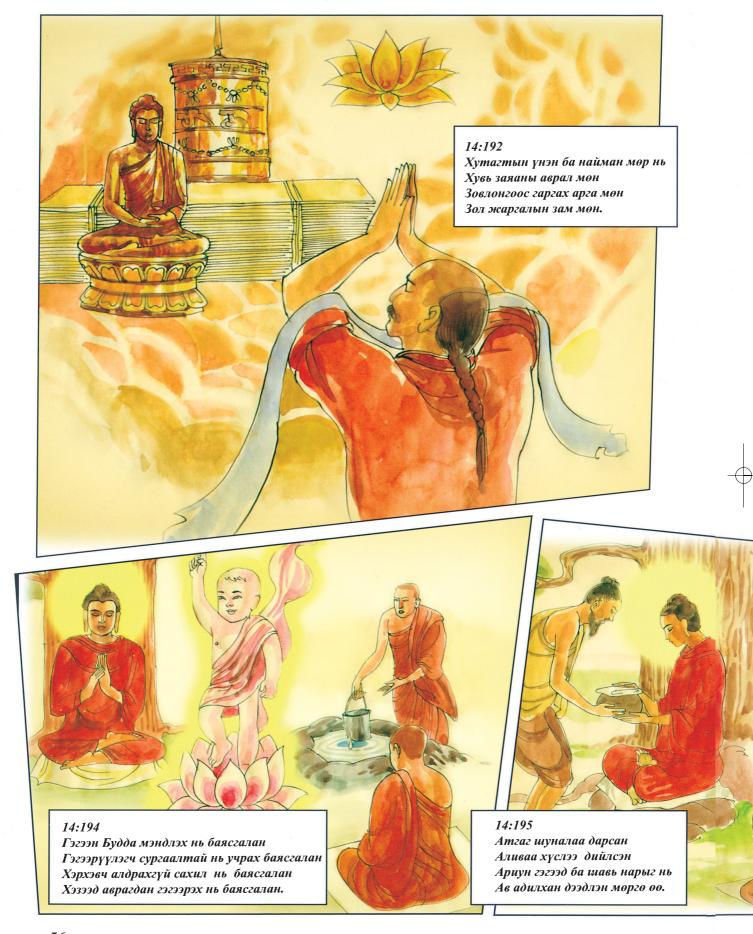

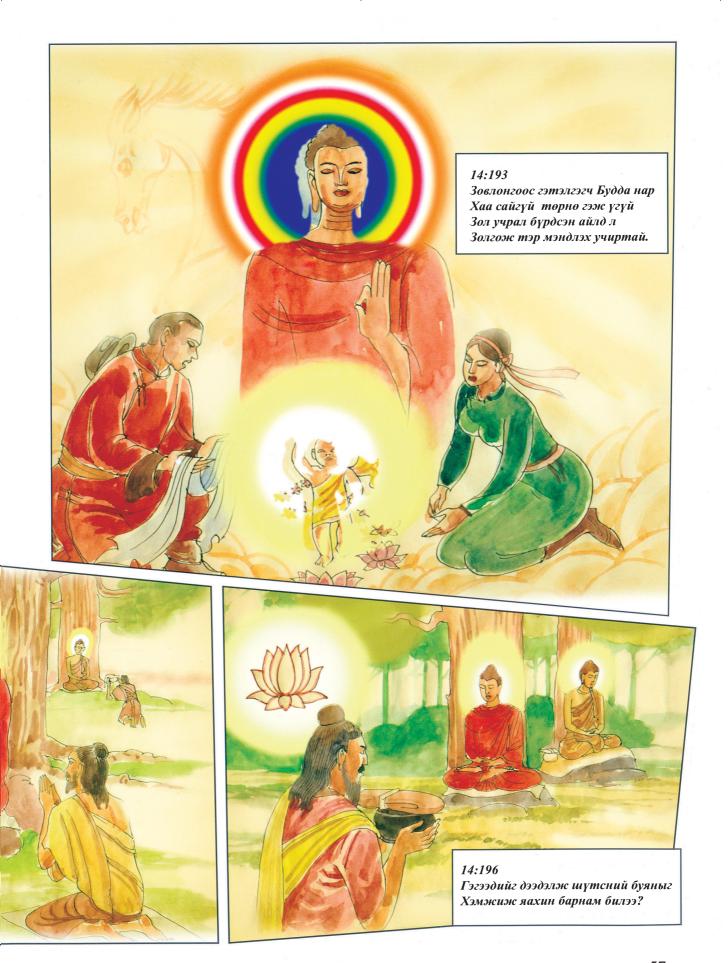
14:190 Будда буюу гэгээрэгч бурханд Бурханы номлосон ном сургаалд Буянд хөтлөх багш мэргэдэд Буцалтгүй итгэгч л аврагдах замтай.

Орчлонгийн хүлээс зовлон нь үнэн Ороолдуулж хүлсэн шалтгаан үнэн Огоорч зовлонгоос гарах нь үнэн Оройн дээд авралын зам үнэн.

14:191 Хутагтын дөрвөн үнэнийг танигчид Хувь заягаа аврах замтай Хутагтын дөрвөн үнэн хийгээд Хөтлөх найман мөрийг нь дага аа.

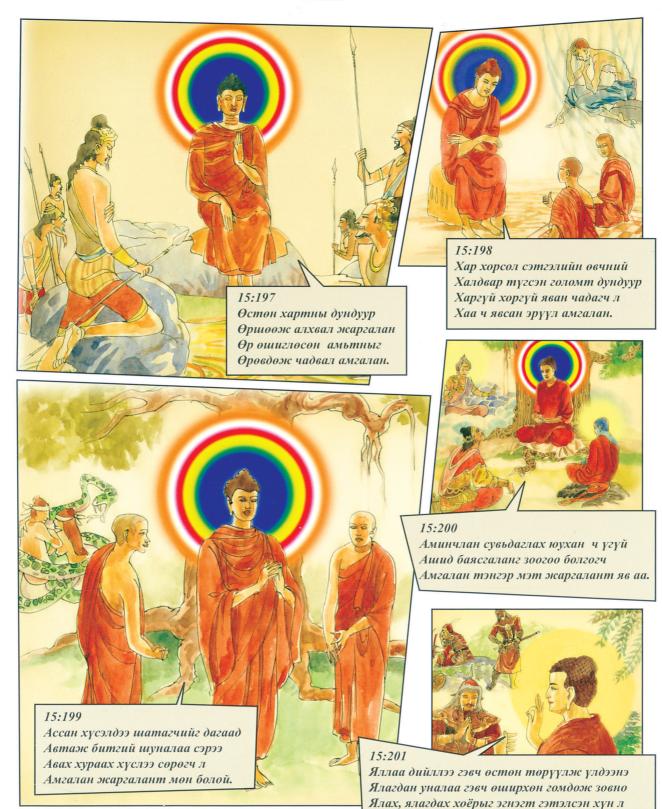

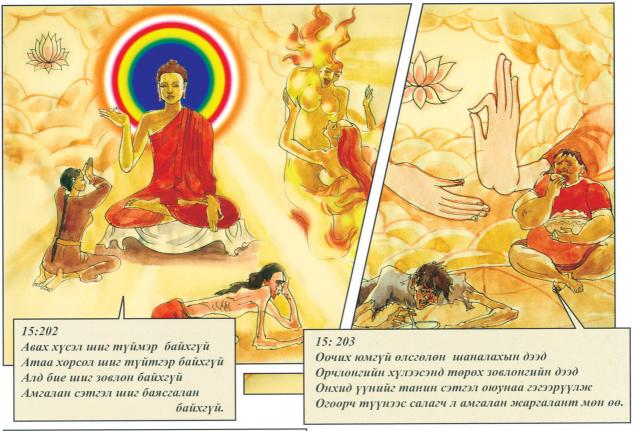
XV бүлэг

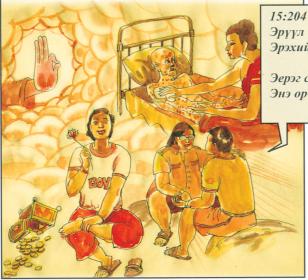
АМГАЛАН, ЦЭНГЭЛИЙН ЦОМОРЛОГ

Ямагт амгалан жаргах баясгаланд сая хүрнэ.

Эрүүл саруул бие цогцос эдлэх баялгийн дээд Эрэхийн зовлонгүй хангалуун сэтгэл амгалан жаргалын дээд

Эерэг сайнаар үлгэрлэгч анд хань нохрийн дээд Энэ орчлонгийн хүлээснээс гарах нь хувь

заяаны дээд.

Аглагт тасрахын аяыг дагаад Амгалан сэтгэлийн амтанд умбаад Айдас хүйдсээс ангижраан амраагч Ариун номын шимийг хүрт ээ.

15:206 Дэргэд нь байхад баясгалан болдог Дээдэс гэгээдтэй учрах нь завшаан Доромж мугуйдад унагахаас цаашгүй Доодос мунхагтай учрахгүй нь завшаан.

15:207 Мунхагтай нөхөрлөх нь насны зовлоц Муу уршиг нь дайсныхтай жишим Учир иймээс гэгээн мэргэдтэй Уулзаж учран нөхөрлөх нь чухал.

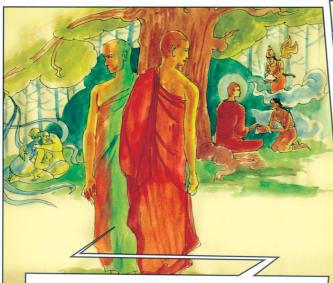

15:208 Оюун билэг төгөлдөр гэгээн Онцгой эрдэмт сайн хүнийг Олж нөхөрлөж чадаж гэмээнэ Ододтой орчих саран мэт ээ.

XVI бүлэг

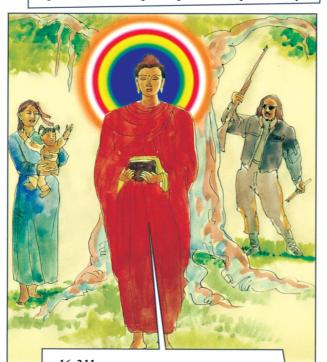
ЖАРГАЛАНГИЙН ЦОМОРЛОГ

16:209

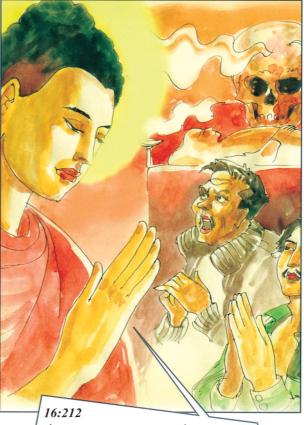
Ариун итгэл, үнэн сүсгээ алдаж будилаад Авах олохын шуналтай ноцолдон зовлонд унаж Амтат цэнгэлийн илбээсэнд хуурагдагчид даруйхан сэрээд Аврагч гэгээдийн араас орж алдалгүй дагагтун.

16:211 Юунд ч битгий унан дурла Юу руу ч битгий улайран шуна Дурласан, шунаснаасаа салахын зовлон Дурлаагүй, шунаагүй хүнд байдаггүй.

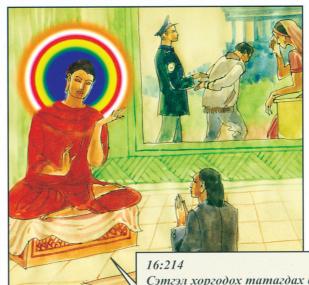
16:210 Зугаа цэнгэлийн амтанд орж Зуурдын таашаал битгий хөө л дөө Зурвасхан амт нь дуусахын хэрд Зузаан шаналалд унадаг юм шүү.

Ая цэнгэлээс зовлон үүсдэг Айдас хүйдсийн шаналал үүсдэг Ая цэнгэлээс чөлөөлөгдсөн хүн Айдас зовлонгоос бас чөлөөлөгдөнө.

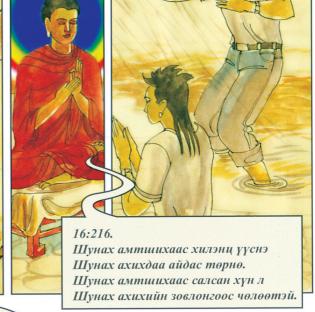

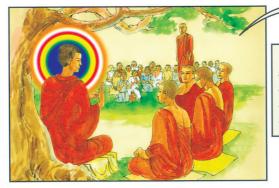
16:213 Дурлан дасахаас зовлон үүснэ Дуусахгүй айдас шаналал үүснэ Дурлахгүй дасахгүй чөлөөт тэр хүн Дуусахгүй айдас, зовлонгоос чөлөөтэй.

16:214
Сэтгэл хоргодох татагдах бүхэн
Сэнж гогцоо болж зовлонгоос уяна
Сэнж гогцоогоо мулталсан хүн
Сэтгэл хоргодох зовлонгоос чөлөөтэй.

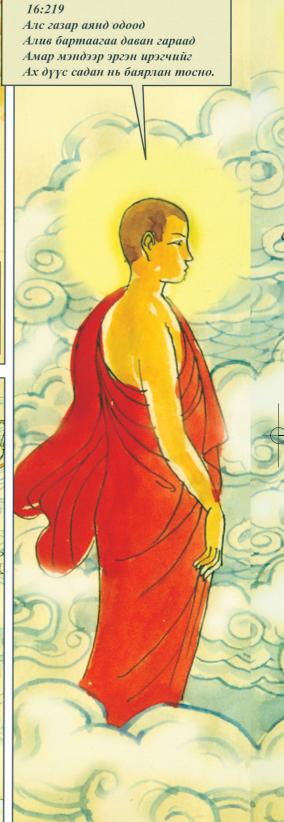

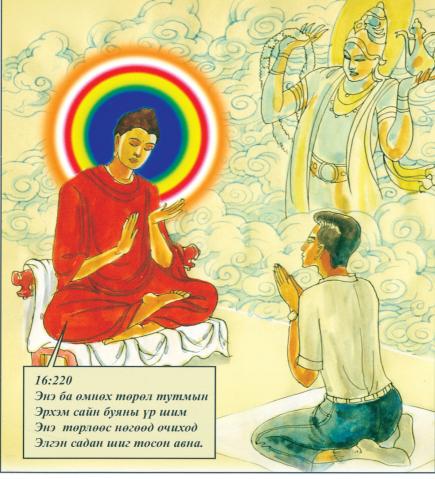

16: 217 Явдал суудал бодь бөгөөд түвшин Ялгаж танин буруу бус зөвийг үйлдэгч Ялгуусан Бурханы гэгээрсэн замыг дагагч Ямагт олонд хүндлэгдэн өргөмж, хайрыг хүртэнэ.

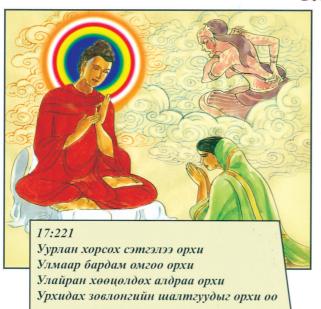

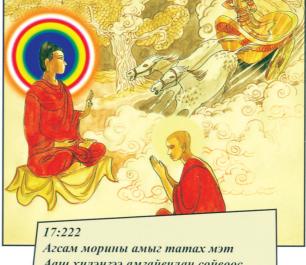
XVII бүлэг

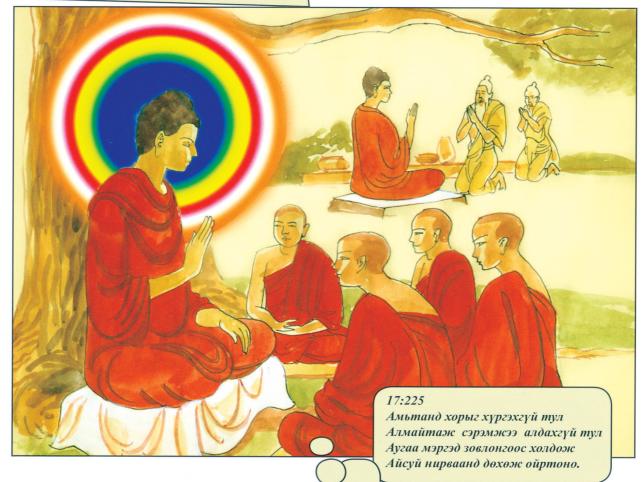
УУР ХИЛЭНГИЙН ЦОМОРЛОГ

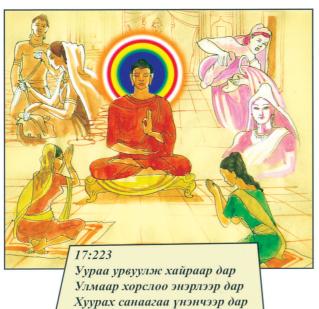

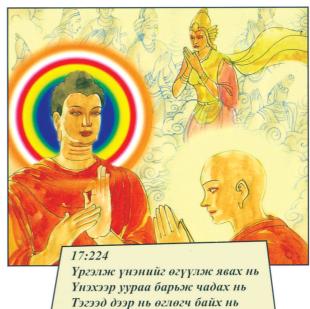
Амиа хичээх зовлонгоос салагч л Аль зовлонгоос хамтад нь салдаг аа. Агсам морины амыг татах мэт Ааш хилэнгээ амгайвчлан сойвоос Унасан унаандаа эзэн мөн өө Унхиагүй бусад нь морьтой мануухай.

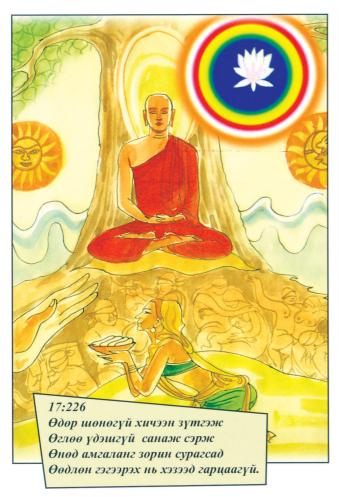

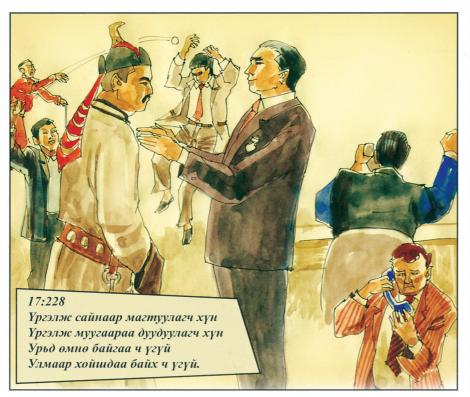
Хувхай хармаа өглөгчөөр дар.

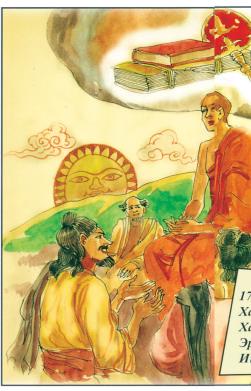

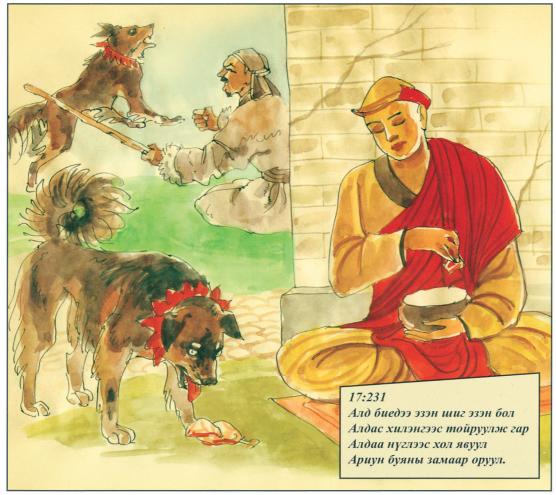
Тэнгэрт төрөх гурван шалтгаан.

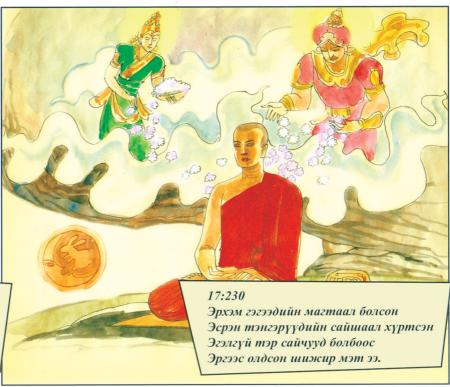

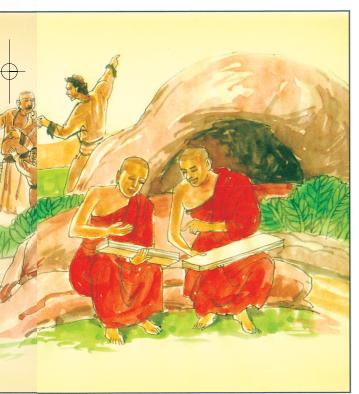

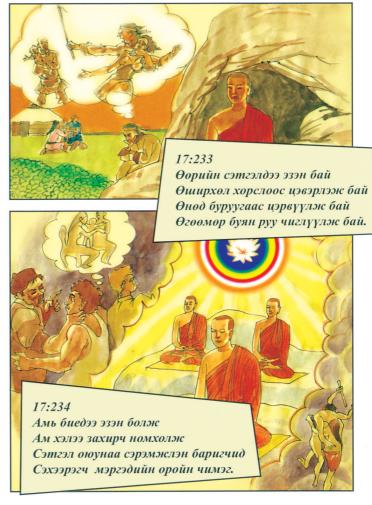

17:232 Хэл яриандаа эзэн бол Хилэгнэн аашлахаас сэрэмжилж холдуул Хилэнцтэй үгийг битгий хэлүүл Хэзээд сайныг яриулж сурга.

хVIII бүлэг

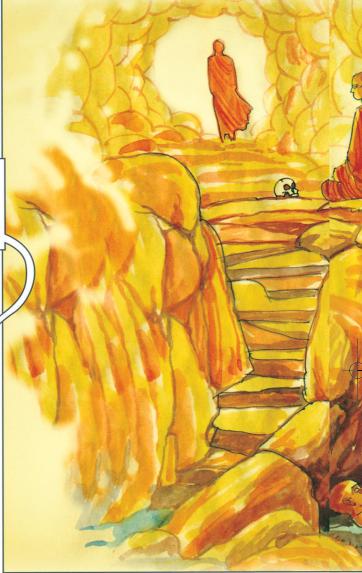
АРИУН БУСЫН ЦОМОРЛОГ

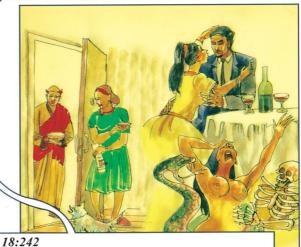

18:239 Уран дархан төмрийн баасыг Урлангаасаа үргэлж цэвэрлэж цэмцийнэ Ухаант хүн гэмээ багаас нь Ухаж арилгасаар төгөлдөр болно.

18:241 Журам алдвал буян байвч буян болохгүй Нурсан бол оромж байвч оромж болохгүй Залхуу бол удам байвч удам болохгүй Сэрэмжгүй бол амгаланг хүсэвч амгалан болохгүй.

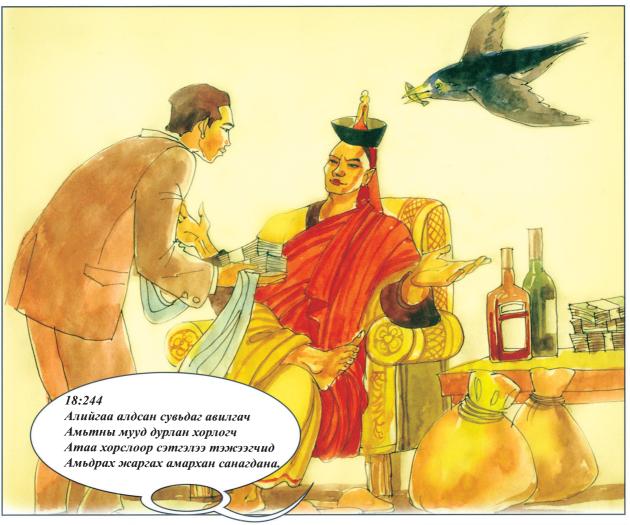

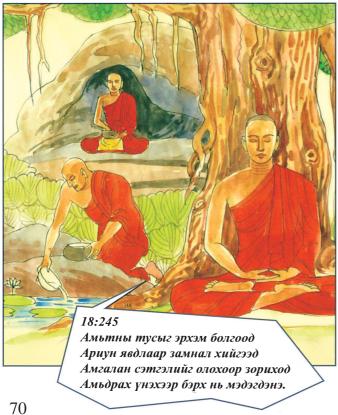
18:242 Самуун садар явдал бүсгүй хүнийг баллана Санаанд харам байвал өглөг буяныг баллана Саар нүгэл хийвэл энэ ба хойдохыг баллана.

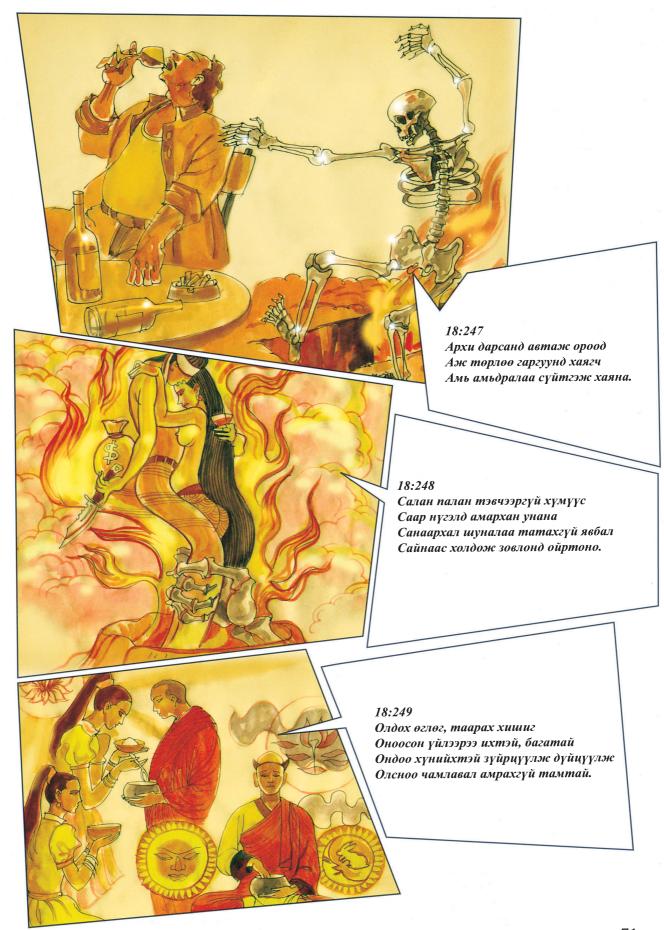

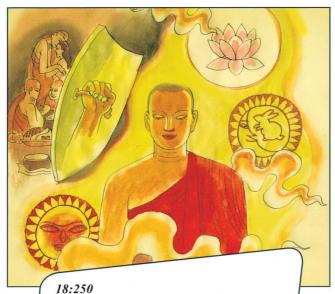
18:243 Муу нүглийн эх нь мунхаг тэнэг байдал Муудаж осолдохын эх нь ч мунхаг тэнэг байдал Мунхаг тэнэгээсээ л салбал бусад нь аандаа болно.

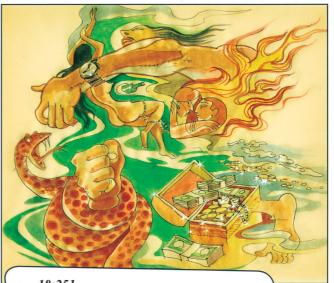

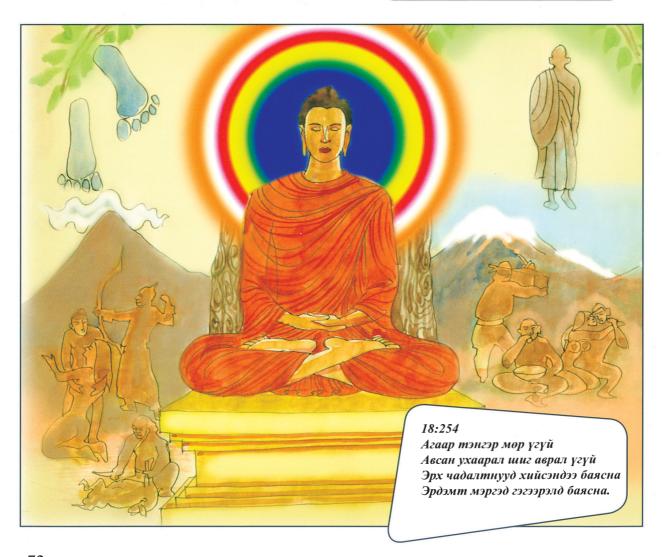

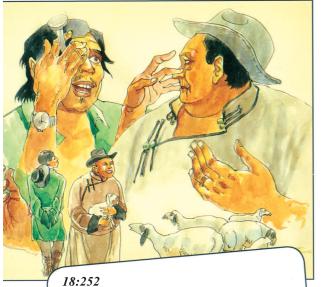
18:250 Олдох таарахаа чамлах сэтгэлийг Онхид тасдаад хаяж чадвал Одоо ч маргааш ч өнөд амгалан.

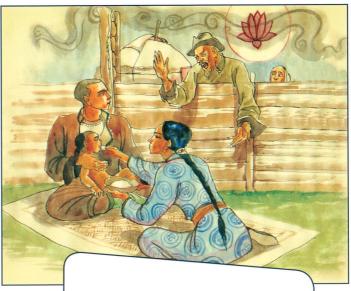
18:251

Хүсэх тачаах шиг түймэрдэгч үгүй Хүсэл шунал шиг түйтгэрлэгч үгүй Хорсол занал шиг сүйтгэгч үгүй Хоосон төөрөгдөл шиг сүйрэл үгүй.

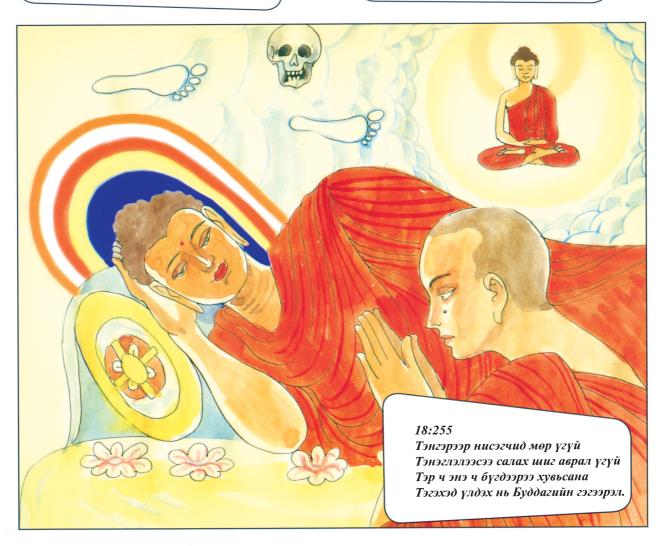

18:252 Бишдийн гэмүүд томорч харагдавч Биеийнхээ гэмийг тодруулах амаргүй Хүний гэмийг илтэд жигшинэ Хувийнхаа гэмийг илэрхий нууна аа.

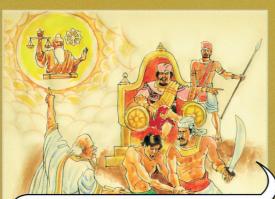
18:253 Хүний алдааг эрэхийн хэрээр Хүзүүгээр татаж гэмүүд чинь өснө.

XIX бүлэг

ҮНЭНЧ ШУДАРГЫН ЦОМОРЛОГ

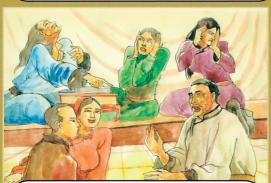

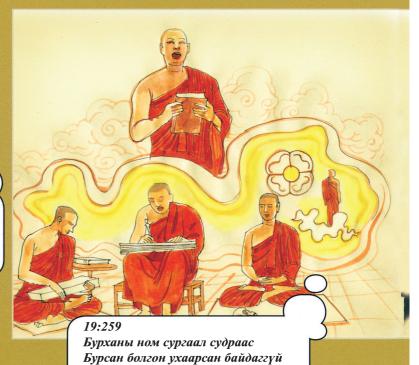
19:256
Хэрэг явдлыг зоргоороо шүүгчид
Хэлмэгдүүлж, гүжирдэж хуулиас гажина.
Худал, үнэний ялгааг ологчийг
Хуулийг баримтлагч шударгуу хэмээнэ.

19:257 Үнэн худлын дэнс барьсан Үнэнч шударгуу хууль баригч Хэзээ ч өөрийн дураар шүүхгүй Хэлмэгдүүлж хэнийг ч гүжирт хийхгүй.

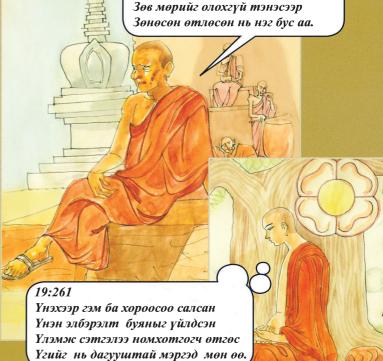

19:258
Уран цэцэлсэн яриатай болгон
Ухаан цэцэн мэргэд байдаггүй ээ
Ухаалаг сэрэмжстэй, бас элэгсэг
Улмаар айдасгүйг л ухаантан гэдэг ээ.

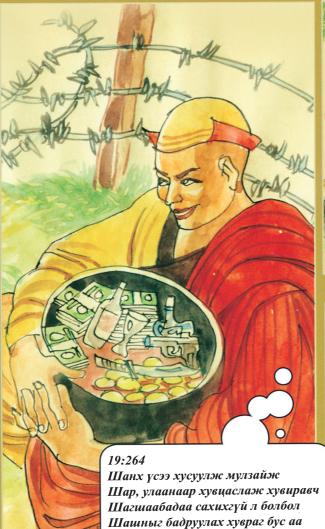
Багахан үнэнийг зөвөөр сэхээрээд Баримтлан дагавал л номтой хүн ээ.

19:260
Буурал толгойтой хөгшин болгон Буян хураасан өтгөс бус аа Зөв мөрийг олохгүй тэнэсээр Зөнөсөн өтлөсөн нь нэг бус аа.

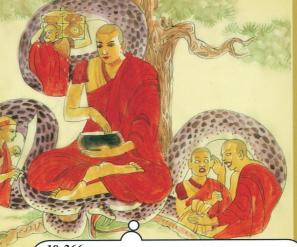

Ам хэлний нүглээсээ салалгүй Авах эдлэхийн шуналаа гээлгүй

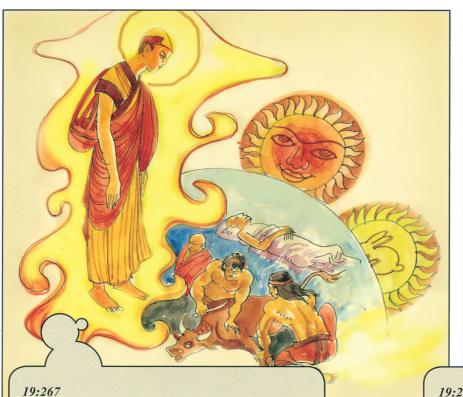
Амьтныг хорлох хилэнгээ хаялгүй

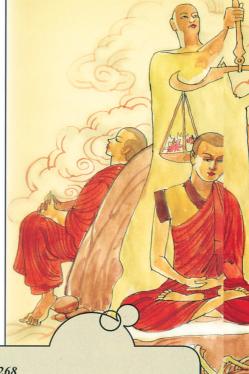
Авралын замаар яахин орох вэ.

19:265
Гэм нүглүүдээс бага гэлтгүй
Гэтэлж салагчид мэргэн бөгөөд
Гэтэлж нүглээс салахын хэрээр
Гэгээн хувраг тэр болно оо.

19:266
Сүсэгтний өглөгөөр амьдардаг болохоор нь
Сүм бараадагчийг ламтан гэдэггүй ээ
Сайн номд бүрнээрээ ороод
Сахилаа дагагчийг л ламтан гэдэг ээ.

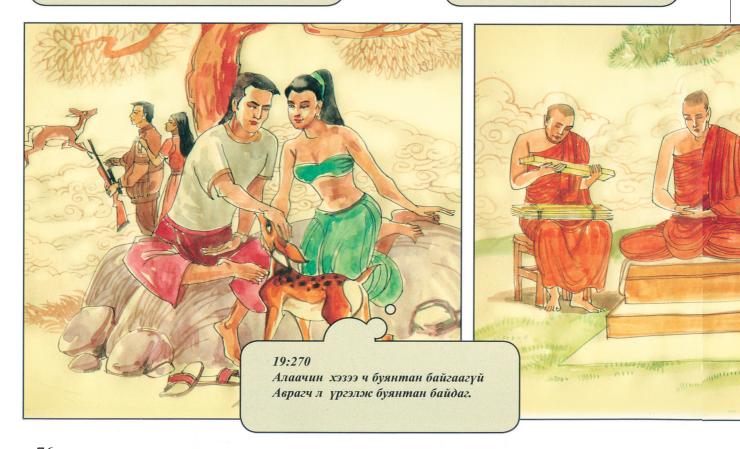

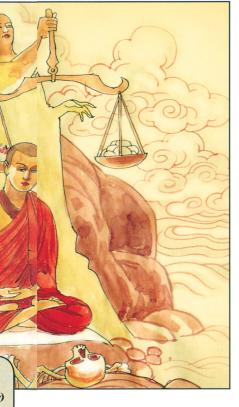
Эгнэгт нүгэл буяныг ертөнцөд ялгаж орхиод

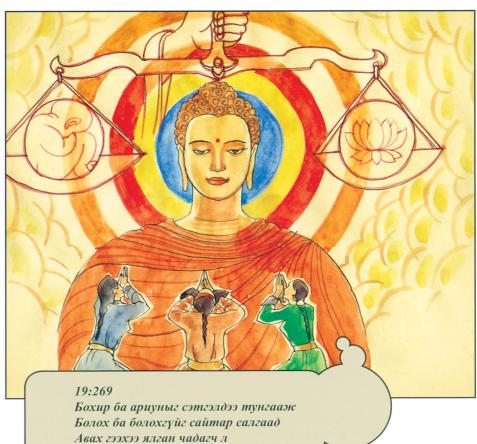
Энэ хорвоогийн явдлыг сайн буянд урвуулаад Эрхэм дээдийн номоор гэгээрэн гэгээрэн ариусагч Эгнэш үгүй, олдош үгүй хувраг багштан мөн өө.

19:268

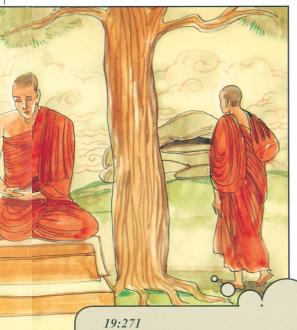
Бодлогоширч дуугүй суугаад суугаад Богино ухаантан мэргэн болдоггүй Бодол санаагаараа цэгнэж, жинлэж Бохир ба ариуныг тунгаагч л мэргэн.

Ариун явдалт мэргэн болно.

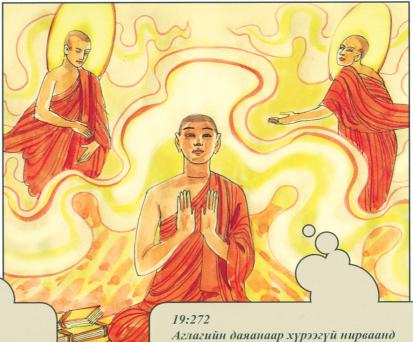

Дан гагч сүсгээр хүрэхгүй

Дан цээжилсэн номоороо хүрэхгүй Дан хатуу сахилаараа хүрэхгүй

Даамай баясгалан Буддад байдаг аа.

mattern

77

Амралтгүй бясалгаад үзээгүй нирваанд

Арилгаж нүглээсээ салахын цагт л Аврагдаж очих нигууртай юм шүү.

ХХ бүлэг

ЗАМ МӨРИЙН ЦОМОРЛОГ

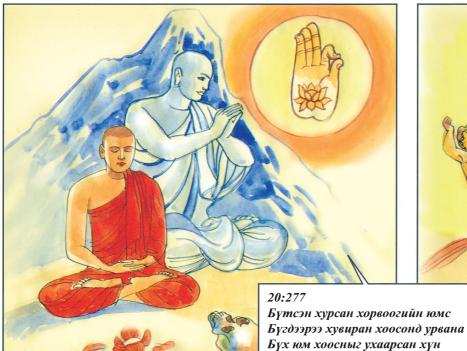

20:273

Ұзтэл мөрийн дээд нь хутагтын найман зам
Ұнэн мөний дээд нь хутагтын дөрвөн үнэн
Эдлэх жаргалын дээд нь хүсэх шунахаас салах
Эрх хүчний дээд нь оюуны мэлмий нээгдэх.

20:274
Оюуны мэлмийг нээх зам мөр ганцхан бий
Ондоо хаагуур явсан ч тийшээ очиж чадахгүй
Онхид салаа салбаргүй билгийн замаас гадуур
Отон хорлохыг санаархагч шулмын зөрөг бас бий

Аврал гэгээрэлд хөтөлж хүргэх Ариун гэгээн мөр зам энэ ээ.

20:275 Гагцхүү энэ л замыг дагаснаар Гай зовлон, эцэслэж аврагдана Гай зовлонгоос аврах энэ мөр Гарцаагүй миний номлосон зам мөр өө.

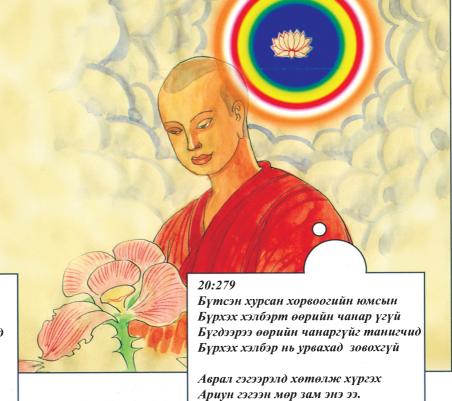

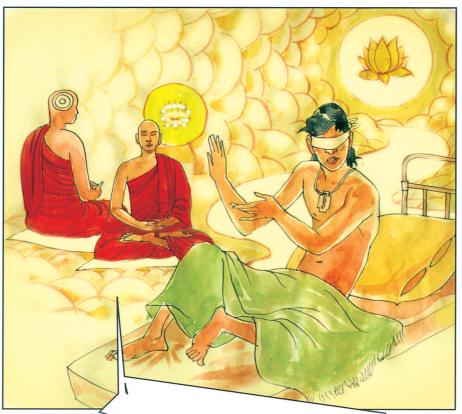
20:276 Үнэнхүү шамдах юм авралын мөр мөн Үнэхээр замчлагч нь Будда багш мөн Үзтэл хорлогч шулмын занганаас Үлэмж гэгээрэл, бясалгалаар мултарна.

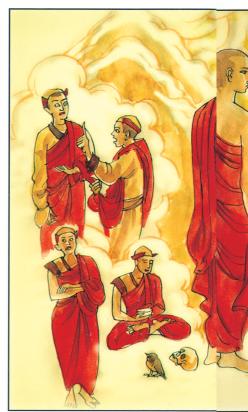

Бүтсэн хурсан хорвоогийн юмс Бүтсэн хурсны зовлонг танигчид Бүтэх хурахад зовохгүй амгалан

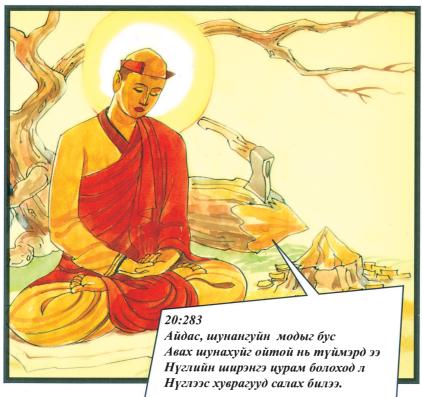
Аврал гэгээрэлд хөтөлж хүргэх Ариун гэгээн мөр зам энэ ээ.

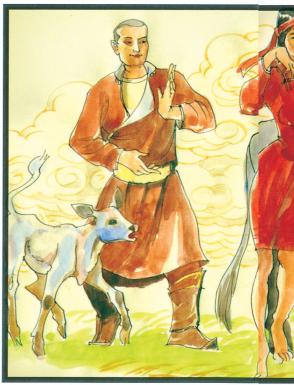

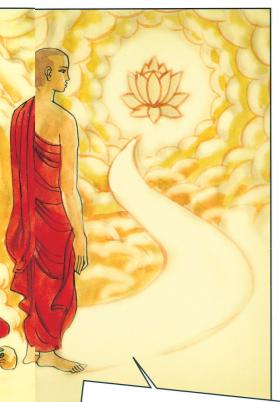

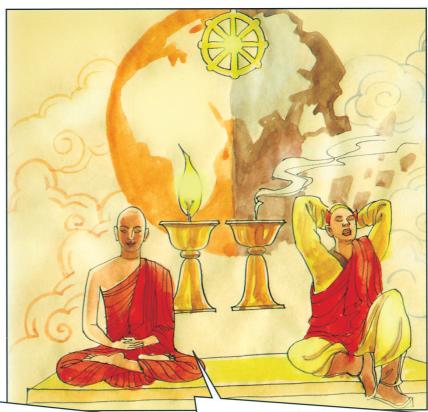

20.280 Эрхийдээ чадалтай идэрхэн явлаа ч Эр зориг тонгорог шиг байлаа ч Эртэлж мэрийдэггүй, залхуу аваас Эрхэм сайн зам мөрт орохгүй ээ.

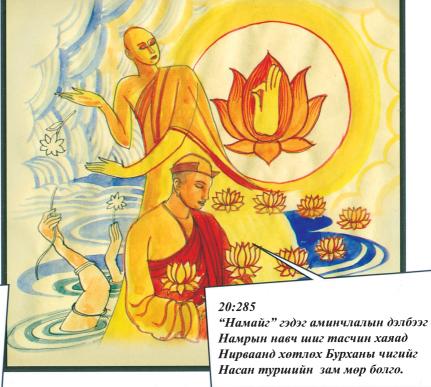

20:281 Сэрэмжгүй чалчин хэлний гэмийг эгнэгт хийхгүй Сэтгэлдээ хорсон бодол санаандаа хилэнц тээхгүй Алд биеэр үйлдэх нүглийг хорин чандалж чадагч бол Аврал буяны зам мөрийг олон хөөгч мөнөөс мөн өө. 20:282
Бясалгах хэрээр билэг хөгжинө
Бясалгахаа боливол билэг буурна
Бясалгал ухаарлаа улам хөгжүүлж
Баясгалант зам мөрийг дага аа.

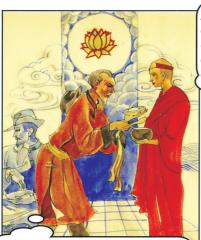

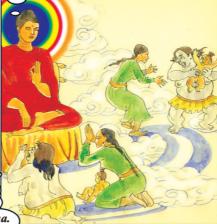
XXI бүлэг

ХЭСЭГ БУСГИЙН ЦОМОРЛОГ

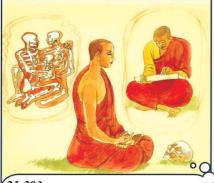

21:291 Өөрийн жаргалыг хөөж явахдаа Өрөөлийг жаргалаас хагацааж хорловол Өчнөөн дайсан замаас төрж Өнөд зовлонтой барилдаж үлдэнэ.

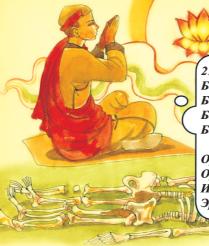

21:292

21:290 Өнийн их жаргалын төлөө Өнөөгийн жаахан жаргалыг золино. Өгөөмөр дээд нирвааныг зоригч Өчүүхэн багад сатаарахгүй цаашилна. (21:292 Хийгүүштэй чухлыг хойш нь тавиад Хийшгүй буруугийн хойноос хөөвөл Хэлшгүй худлаар хэнэггүй явбал Хэзээд хилэнц арвидаж зузаарна.

21:293 Хийгүүштэй чухлыг эрхэмлэн үйлдээд Хийшгүй буруугаас эмээн тойроод Хэзээд сэрэмжтэй, хичээлтэй явбал Хилэнц нүгэл нимгэрч арилна.

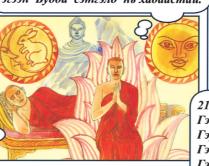
21:294 Бардамнал-аавыг, шунал-ээжтэй Барьж алахад нүгэл байхгүй Байгаа гэх ба үгүйсгэл-ноёдыг Баривчлан устгахад гэм байхгүй

Орчлонгийн хүлээс-гүрэн улсыг Оргүй мөхөөхөд цааз байхгүй Ийм аллага, тийм хядлагад Эргэж хэлэлцэх ял гэж байхгүй.

21:295 Бардамнал-аавыг шунал-ээжтэй Байгаа гэх ба үгүйсгэл-ноёдтой Нирваанаас холтгогч "таван бар"-ыг Нийлүүлж хөнөөгөөд зовлонгоос сал.

21:297 Гэгээн Буддаг шүтэгч хүмүүн Гэрт гадаагүй сэрэмжилж, ухаарна Гэгээн өдөр ч харанхуй шөнөөр ч Гэгээрүүлэгч номлол-Дармаг баримтална.

21: 298 Гэгээн Буддаг шүтэгч хүмүүн Гэрт гадаагүй сэрэмжилж, ухаарна Гэгээн өдөр ч харанхуй шөнөөр ч Гэгээрэлд хотлөгч багш-Сангаг дагана.

21:299 Гэгээн Буддаг дагагч хүмүүн Гэрт гадаагүй сэрэмжилж, ухаарна. Гэгээн өдөр ч, харанхуй шөнөөр ч Гэмээс үргэлжилж сэрэмжилнэ.

21: 300 Гэгээн Буддаг дагагч хүмүүн Гэрт гадаагүй сэрэмжилж, ухаарна Гэгээн өдөр ч, харанхуй шөнөөр ч Гэгээрэл нигүүсэл, энэрэхүйд суралцана,

21:301 Гэгээн Буддаг дагагч хүмүүн Гэрт гадаагүй сэрэмжилж, ухаарна Гэгээн өдөр ч, харанхуй шөнөөр ч Гэгээрүүлэгч бясалгалд баясан шамдана.

(21:302 Ертөнцийг орхиод явчихад бэрх Ертөнц дээрээ жаргахад ч бэрх Аглаг хийдэд шавилахад ч бэрх Айл гэр болоод амь зуух ч бэрх

Ханилж нэгэнтэй хамтрах ч бэрх Хаячихаад ганцаараа хэсүүчлэх ч бэрх Учир утгагүй эрлээ хаяхад Уйтгар зовлон хамтдаа зогсоно.

21:303 Ариун явдлаар замнал хийгээд Аврал нигүүлсэл, шударга, үнэнчээр Алдраа хийсэн тэр хүмүүн Аль ч газарт хүндлэгдэж явна.

21:304 Ариун үйлс далдуур байлаа ч Алтайн оргил шиг илэрхий тодорхой Хажууд байсан ч муу явдал Харанхуйд байх мэт үзэгдэхгүй балархай.

21: 305 Орь ганцаар аглагт сууж Орь ганцаар амарч нойрсож Орь ганцаар алхан бядаж Ойн гүнд даяанчлан суугч Огтоос зовлонгүй цэнгэл амсана.

XXII бүлэг ГАСЛАНГИЙН ЦОМОРЛОГ

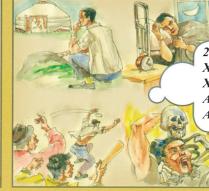

22:308
Улс амьтны өглөгт шунасан
Уг араншин нь хүнээ байсан
Халаг хоохой оронцог явснаас
Халуун ширэм залгих нь дээрсэн.

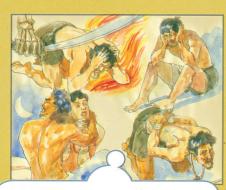

22:309

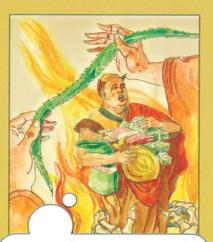
Хүний ханьтай нууцалж нөхцвөөс

Хүндлэл үнээ алдаж зовно

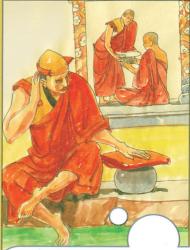
Амьтнаас ичиж, хочлуулж зовно
Адаг сүүлд нь тамд унана.

22:310
Бачимхан зуурын цэнгэлд амтииж Бусдын янагтай нөхцөн явалдваас Бахархах нэр, амьдралаа сүйдэлж Бас дээр нь шийтгэл амсана аа.

22:311 Гүша өвсийг сэрэмжгүй баривал Хүрсэн газраа огтолж эсгэнэ Гүн даяанд ч журам алдвал Гүнзгий тамд унаж зовно.

22:312 Ажил үйлээ сэрэмжгүй орхиод Аугаа завшаанаа тоолгүй суллаад Ариун сахилаа тоосонд хаявал Аюус тамд унахгүй хаачихав.

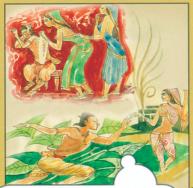

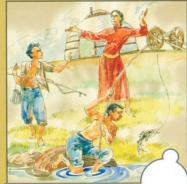
Ажиггүй хойрго, хэнэггүй хүний

Ажил үйлс замхарч дуусдаг аа.

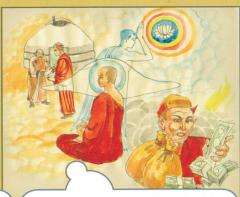

22:317 Аймгүй юмнаас долдог хүн Аймшгийн юм руу дохдог хүн Алдаж эндэж бурууд унана Авралаа алдаж тамд зовно.

22:318 Зөрүү бурууг зүйтэй мэт сэхээрэгч Зөв сайныг зөрүүлэн ухаарагч Алдаж эндэж бурууд унана Авралаа алдаж тамд зовно.

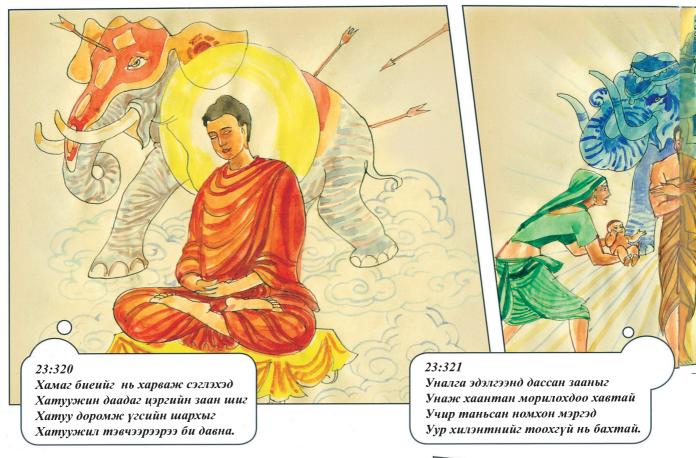

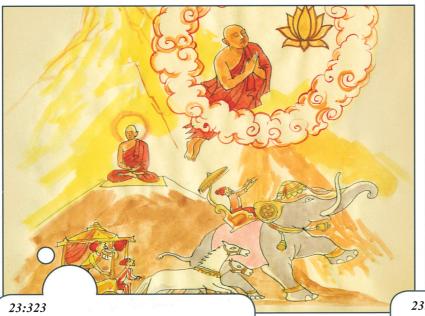
22:319
Бузар хилэнцийг буруу гэж мэдэгч
Буянт явдлыг буянаар нь танигч
Алдахгүй эндэхгүй, бурууд унахгүй
Амгалан жаргаланд хүрч дээшилнэ

XXIII бүлэг

ЗААНЫ ЦОМОРЛОГ

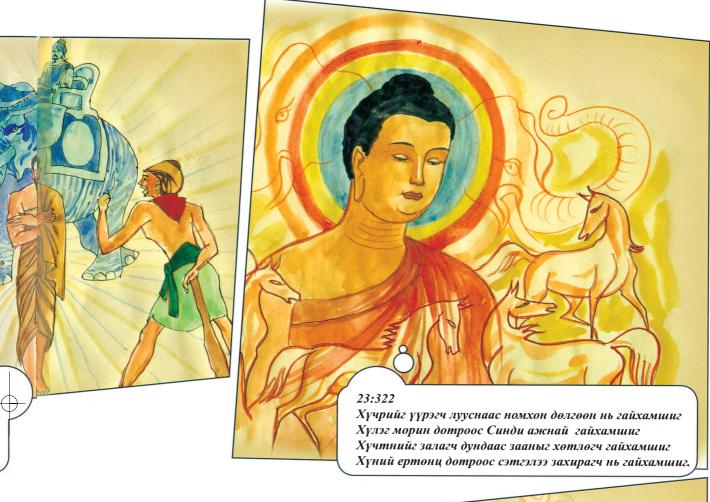

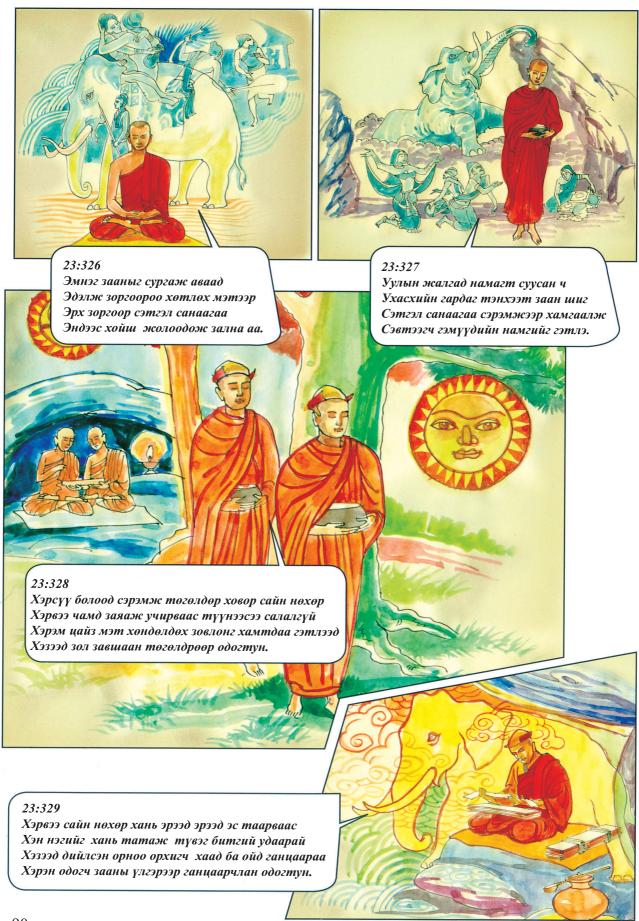
23:323
Номхон луусаар нирваанд очихгүй
Номхон ажнайгаар нирваанд очихгүй
Номхон заанаар ч нирваанд очихгүй
Номхорсон сэтгэл л диваажинд хүргэнэ.

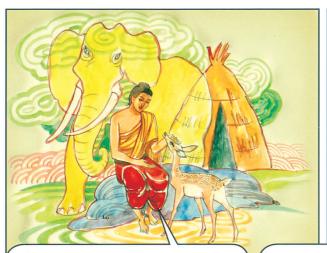

23:324
Олзонд хоригдсон Данапаалка заанд
Ойгоос өөр мөрөөдөл үгүй
Оосор уяагаа тэсгээх ч үгүй
Овоолсон өвсөнд сатаарах ч үгүй.

23:330

Алмай тэнэгтэй ханилсанд орвол Амь амиа л бодсон нь ононо оо Аглаг хөвч рүү заан мэт шилэрвээс Аливаа шунал, хилэнцээс холдоно оо.

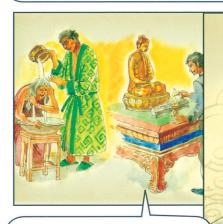
23:331

Зовох цагт сайн нь мэдэгдэх нөхөр хань энэ нэгэн баясгалан Зол учралаар дүүрэн жаргалант сэтгэл мөн нэгэн баясгалан Зорьж үйлдэж хураасан буян нь үхэхийн цагт

өнөө төрлийн баясгалан

Зовлонг таньж амирласан амгалант гэгээн сэтгэл

өнө мөнхийн баясгалан.

23:332

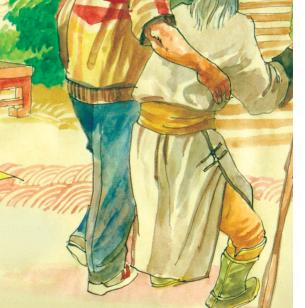
Ээжийн энэрлийг эргүүлэн ачлах үр болсны жаргалан хүрэх өнө мөнхийн баясгалан.

Эцгийн хайрыг өргөн хариулах үндэслэж ургасны жаргалан Эрхэм буяны замаар орох хүний төрөл олсны баясгалан Эрдэмт гэгээрлээр нирваанд

23:333

Нүүрэндээ буянтай өтлөх намбалаг өтгөс жаргалтай Нүглээс хагацаагч сахилаа өнөд баримтлагч жаргалтай Хорт хилэнцээ орхин, шуналаасаа хагацагч жаргалтай Ховор завшаант гэгээрлээр баясгаланг танигч

жаргалтай.

XXIV бүлэг

ШУНАЛЫН ЦОМОРЛОГ

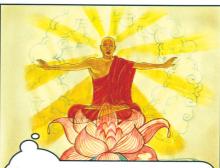

24:334 Осол цалгар, сэрэмжгүй хүнийг Ороонго өвс шиг шунал нь хүлнэ Модноос модонд усчин жимсчлэх Монди бич шиг төрлүүд дамжина.

Чимх төдий ч шунал багадахгүй Чиний амгаланг эзэлж эвдэнэ Чийг авсан өлөн өвс шиг Чимээгүй ургаж хучин авна.

Дайсан болсон хорт шуналыг Даран ялагч л баатар бөгөөд Навчис шүүдрээ гөвөх мэтээр Нажид зовлонгоо сэгсэрч хаяна аа.

24:337

Чихээ нааш нь тавиад сонс Чин үнэнийг хэлээд өгье? Тарьсан ногоогоо хураахын тулд Тайрах биш үндсийг ухна Тачаал шуналаас хагацахад тэр мэт Тайрах бус ёзоорыг тасална.

Эрэг газрыг модтой юутай Эмтэлж урсах уулын үер мэт Энэ насыг зовлонгоор холтлогч Элдэвлэн хорлогч шулмаас сална.

Үзүүр мөчрийг тайраад тайраад Үндэс нь байвал ургаад байдаг Цадахгүй шуналын үр нь байвал Цагдаж сэрэмжлэвч ундраад байдаг

Ундарч эзэмдсэн шуналын үрээр Улмаар чи зовлонд эргэлдэнэ.

Ертөнцөд шунах хүслийн гучин зургаан мөрөн Ерийн гэнэн хүнийг урхидан живүүлж одно оо Авах шунахын үерт хөл алдан одогчийг Амьдын тамаар эргэлдэх хүрхээ

цүнхээлд аваачна.

Хүсэл шуналын уруй хаашаа ч үерлэх магадтай Хүй нэгтэй ороонго нь хаанаас ч дэгээдэх аюултай Хаанаас ч отож мэдэх аюулт ороонгын үндсийг л Хамаг оюунаа дайчлан эрж олоод огтлогтун.

23:341

Хүсэл шуналын илбэ урхин

Хүний сэтгэлийг илбэж хуурна

Хүслийн тэр илбээсэнд унахад

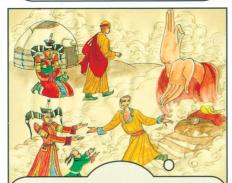
Хүрдлэн эргэх зовлонд уягдана.

(24:342 Хомхруус буудайнд хорхой хөдлөөд Ховдог туулай занганд унавай Хорт шуналын амтанд унаад Хорвоогийн зовлонт хүрдэнд эргэвэй.

24:343
Занганд хууртсан туулай урхинд үлдэх мэтээр Завших шуналын өгөөш орчлонгийн хүрдэнд уяна Тачаах шунахаа хорьсон гэгээн явдалт хувраг нь Тамын үүд рүү хөтлөгч хүслийн хүлээсийг тайлна.

24:344

Хүсэл шуналын ширэнгээс
 зугтаж чадсан атлаа

Хүний ертөнцийн зовлонгоос
 дайжиж гарсан атлаа

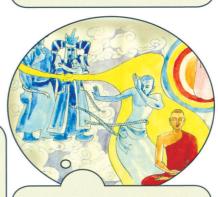
Ахуй ертөнцийн цэнгэлийн
 амтанд эргэн дурлаж орогч

Анжсаа үгүйлэгч шар, чөдрөө
 мөрөөсөгч морин мэт.

Төмөр гав, олсон уяа, модон тушааг Төгөлдөр мэргэд хатуу бат хүлээс гэдэггүй Төрсөн үр, янаг эхнэр, хураасан зөөсөнд уягдах сэтгэл л Төмөр, ган ямар ч хүлээсээс хатуу чанд аргамж байдаг аа.

24:345

24:346 Ухаант мэргэд энэ хүлээсийн Урхидагч амт илбээсийг таниад Учгийг татан өөрийгөө суллаж Ужид цэнгэл, шуналаас хагацна.

24:347
Авах хүслийн үерт живэгсэд
Аалзны тор шиг хүлээсэнд эргэлдэнэ.
Төөрөгдлийн энэ тор ба үерээс
Төгөлдөр мэргэд л чөлөөлөгдөж гарна.

24:348 Өнгөрсөн төрлүүдийн нүглээ наманчилж ариусгаад Өнөө гэгээрсний үрээр маргаашийн гэмүүдийг хаагаад Өнхрүүлэн эргэх орчлонгийн хүрднээс ашид мултран Өнөд ариусаад хүлээсээс мултарч бодисадва болно.

24:349 Хүсэл шуналын зэрэглээ хоосон диваажинг зураглаад Хүний сэтгэлийг илбэдэн, улам шуулаг тогуулгаг

Хүний сэтгэлийг илбэдэн, улам шунал төрүүлнэ Хүсэн улайрахын хэрээр шуналын гал арвидаж Хүлж агдлан бариад орчлонгийн хүрдэнд чөдөрлөнө,

24:350

Сэрэмж төгөлдөр аваас шунах хүсэх хаагдаж Сэтгэлдээ амгаланг бясалгаж чөлөө учралыг

олоход

Шуналын чөдрөө бариад хөлд суухыг санаархагч Шуламын гарыг хугачаад хүлээсээс өөрийгөө чөлөөлнө.

24:351 Авах шуналаас ангижирагчийн бие Алах омгийг алгасрагчийн бие Айх гэмүүдээ арилгагчийн бие

Үйлийн үрийг үнэнхүү таньсан Үзтэл номыг зөвөөр нь тайлсан Үг үсэгчлэн явдлаа болгосон Үлэмж гэгээрлийг замналаа байлгасан

Огтоос шуналгүй тэрний бие Орчлонд байх сүүлчийн бие.

24:353

Узье гэхнээ шунал хүсэл байхгүй байна Үнэн аюулт сэтгэлийн гэмүүдээ дарсан байна Үлэмж гэгээрэн тэгш амгаланд хүрсэн байна Үймээнт хорвоогоос нэгэнт ангижран салсан байна.

Орчлонгийн үнэнийг таньж номлоход хүрсэн байна Олон амьтныг зовлонгоос аврагч болсон байна Оргилд гарч олдошгүй нирваанд хүрсэн байна Одоо намайг багшлан замчлагч хаана ч үгүй ээ.

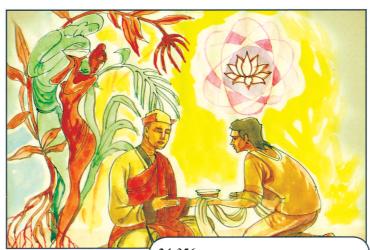
24:354

Өглөг бэлгийн дээд нь номын өглөг болно Өег амттаны дээж нь номыг амтлах болно Зол баяслын дээд нь номд баясах болно Зовлон гачаалаас гаргаж, шулмыг дардгаас тэр.

24:355 Эрдэнэ баялаг мунхагуудад лай Эвдэж сэтгэлийг хөнөөгч гай Авах хураахын дон аазгай нь Амиа хорлох мэт өөрийг нь хөнөөнө.

Атаа хорслоос салсан буянтанд

24:356
Будаа тарианы ургац талбайг
Буйлсан шарилж хэрж иднэ
Будангуй санал, тачаах шунал
Буяны замыг барж иднэ.

Хүсэл тачаалаас салсан буянтанд Хүргэсэн өглөг л буян хураана.

24:358
Будаа тарианы ургац талбайг
Буйлсан шарилж хэрж иднэ
Муу хүний хувь заяаг
Мунхаг харанхуй нь алж иднэ

Алмай мунхагаас салсан буянтанд Аваачсан өглөг л буян хураана.

24:359 Будаа тарианы ургац талбайг Буйлсан шарилж хэрж иднэ Хүсэх шунах хорвоогийн гэм Хүний заяаг барж иднэ.

Xүсэх шунахаас салсан буянтанг Xүндэлсэн өглөг л буян хураана.

XXV бүлэг **ХУВРАГИЙН ЦОМОРЛОГ**

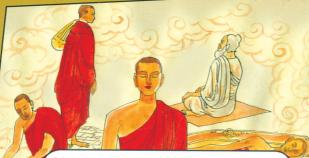

25:360

Узэж харахаа хянан чадвал гайхамшиг Ургэлж сонсохоо хянан чадвал гайхамшиг Унэртэж мэдэхээ хянан чадвал гайхамшиг Угээр ярихаа хянан чадвал гайхамшиг. 25:361

Алд биеэ захирч чадваас сайн Ам хэлээ захирч чадваас сайн Өөрийн сэтгэлийг захирч чадвал сайн Өөр бусад юм бүхнээ захирч чадвал сайн

Өөрийн сэтгэлийг чандалж захирсан хувраг Өнөд хилэнцээс салж, хорвоогоос зовлонг гэтэлнэ.

25:362

Хүрэх гараа чандлан мэдэх чухалтай Хүргэх хөлөө чандлан мэдэх чухалтай Үг хэлээ чандлан мэдэх чухалтай Үнэн сэтгэлээ чандлан мэдэх чухалтай.

Сэтгэлээ хянаж, амгаланг бясалгагч Сэрэмжит хувраг л хорвоог гэтэлнэ.

Ам хэл ухаалаг цэгцтэй Амгалан тайван зан төрхтэй Ариун номыг үнэнхүү ухаараад Айлдан сургагч л хувраг мөн өө.

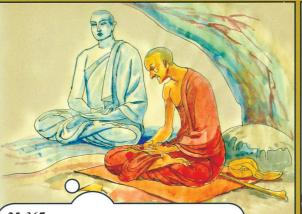
25:364

Ариун хуврагууд номд дурлаж Арвин утгыг нь тайлан баясч Ахиухан ухаарч гэгээрэхийг хичээж Алхам бүрдээ номтой нөхөрлөнө. 25:365

Өөрт ногдохыг чамлаж болохгүй Өрөөлийн хувьд атаархаж болохгүй Атаач сэтгэлээ хаяагүй цагт Авралт Самадийн гэгээрэлд хүрэхгүй.

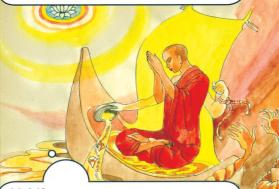
25:366

Жинхэнэ хувраг бага нь ногдлоо ч Жишиж атаархах зовлон байхгүй Тэнсэх атаархах зовлонгүй хуврагийг Тэнгэр нарууд ч сайшаан магтана.

25:367 Аминчлан үзэх "би"-гээс салсан Аливаад хоргодох шуналаа гээсэн Хорвоог эргэлдэхийн зовлонгоос уйдаж Хоосон чанарыг танигч л хувраг аа.

25:369 Усыг нь байнга шавхраад байвал Унасан завь хөнгөн хурдан Утгаж гэмүүдээ хаяад байвал Угтах гэгээрэл дөхүү ойрхон.

Атаа шуналын үндсийг тасдахаар Аяндаа нирваанд хүрэхээр одно.

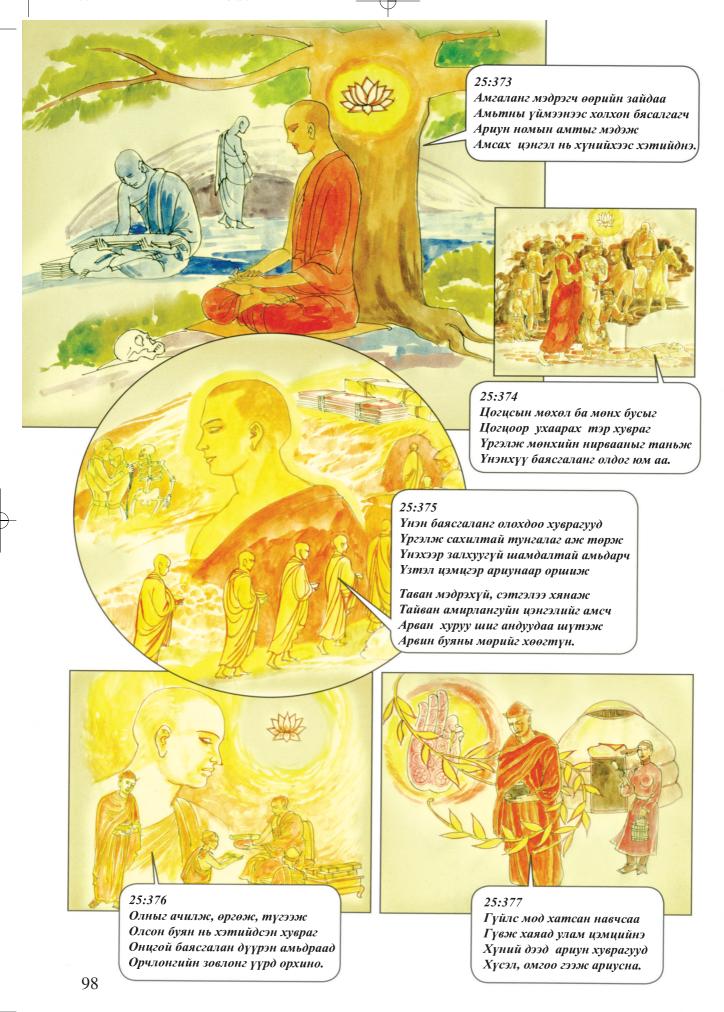

25:371

Хуврагууд минь, үргэлж бясалгаад Хурамхан төдийд ч алдалгүй сэрэмжил Урин хилэнцийн зэрэглээнд илбэдүүлж Улайдсан ширэм битгий залги.

Халцгай, түлцгэйг нь мэдэж орилоход Хамаг юм оройтсон байна шүү.

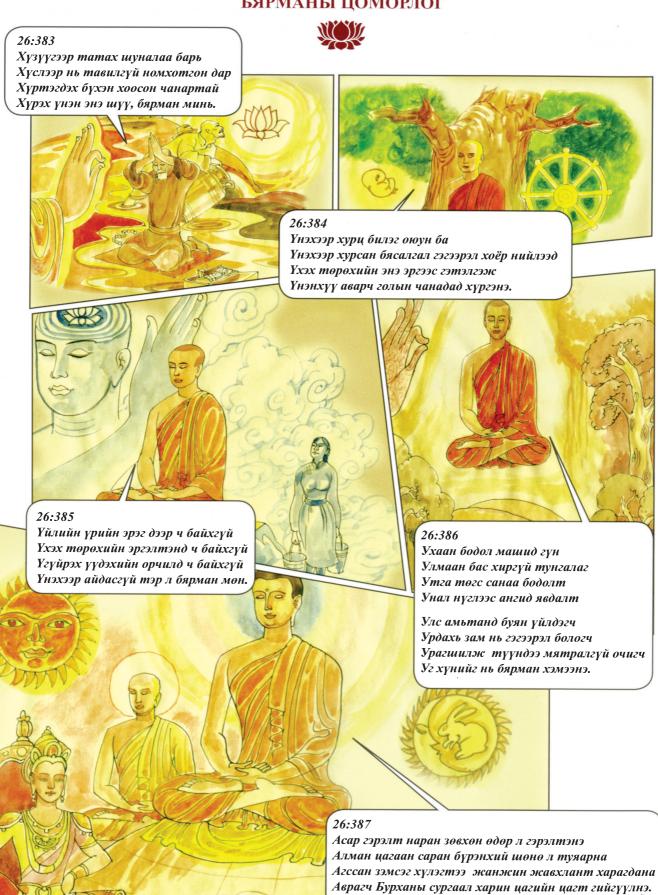

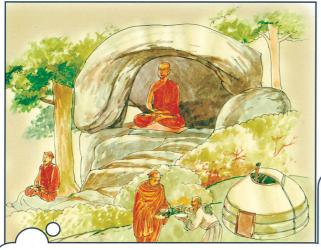

XXVI бүлэг

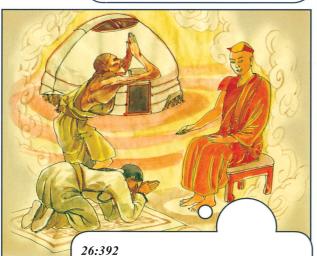
БЯРМАНЫ ЦОМОРЛОГ

26:388 Саар гэмүүдээс хагацсан бол тэр бярман байна Санваар сахилаа дагасан бол тэр хувраг байна Самуун хорлолт сэтгэлийн гэмээс салсан тэрээр Сайн явдлыг баримтлагч, Бурхан багшийн шавь байна.

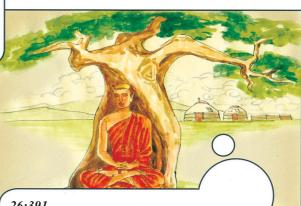

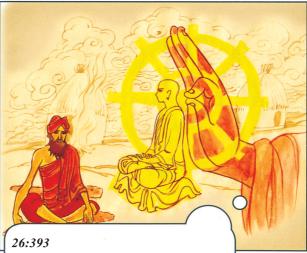
Авралт бурханы номыг заасан Ачлалт тэр багшийг хүндэл Асаасан тахилдаа сүслэх бярман шиг Авралд хөтөлсөн багшаа дээдэл.

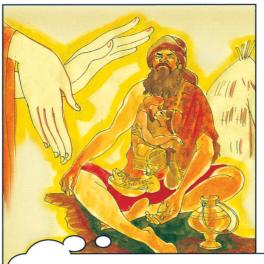
26:389
Гэгээн хувраг хүн рүү гар далайвал нүгэлтэй
Гэтэл үүний төлөө хорсох гэгээн ч нүгэлтэй
Ариун явдалт гэгээнийг жанчих нүгэлтэй байхад
Ариун бярман өөрөө жанчуулаад хорсвол нүгэлтэй.

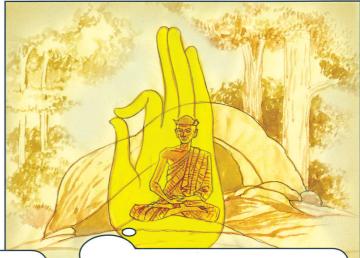

26:391 Үнэхээр бие, хэл, сэтгэлийн нүглийг Үйлдэхгүй тэвчвэл тэр бярман мөн Үлэмж хорт энэ гурван нүглийг Үүрд тэвчигч тэр л үнэхээр бярман мөн.

Удмын гэргэтэн, язгуурын гэзэгтэн Угаасаа л бярман байна гэж үгүй ээ Ухаарсан үнэн, сэхээрсэн номтой Улмаар ариун явагч л бярман юм аа.

26:394

Агсуулж чимсэн гэзэг хоосон толгойд юун? Амьтнаас хуулж булаасан арьсан хувцас ч юун? Хар хор, тачаангуйд сэтгэл буртагласан байхад Харагдах гадна өнгөө чимээд юуны ашиг вэ?

26:395

Халхлах төдий эгэлдрэх юмтай Хамаг судас нь гүрийсэн туранхай ч Хаана ч хэн үймэхгүй аглагт Хатуужин бясалгагч бярман мөн өө.

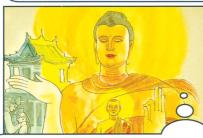

26:396 Удамт бярман ч гэгээн гэгдэхгүй Угаас баянаараа ч бярман дээрдэхгүй Угсаа хэргэм хөрөнгөө огоороод Уур шуналаас салагч л бярман мөн өө.

26:398

Хорслын торыг эвдэлж гараад Хорлонт шуналаас эгнэгт зайлаад Буруу үзлийн хүлээсийг тайлаад Бузар мунхагаас салагч бярман мөн.

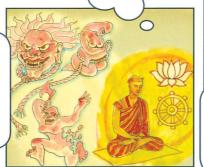
26:397

Хорвоогийн хүлээсээс тайлагдаж аврагдсан

Хортой сэтгэлийг таслаад амарсан Хоргодох шуналаас тасраад

амирласан

Ховорхон заяатан нь бярман мөн өө.

26:399

Үгээр сөрж хэрүүл хийдэггүй Үсдэж зодсон ч хилэн төрдөггүй Үргэлж өршөөн, энэрэх сэтгэлт Үнэхээр тэр хүн бярман мөн өө.

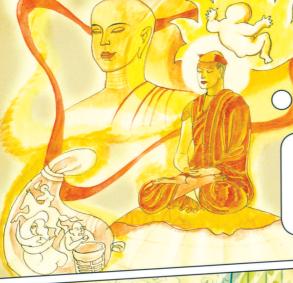
26:401

Зүсэр борооны дусал цэцгийн дэлбээнд тогтохгүй Зүүний нэгэн үзүүрт буудайн үр тогтохгүй Зүүний толгой хэрийн ч нүгэл тогтоохгүй хүнийг л Зөв ариун явдалт бярман хувраг хэмээнэ ээ.

26:400

Элдэв хилэн, жөтөө атаагүй Эдлэх хүсэл, авах шуналгүй Энэлэх зовлонгүй амгалан сэтгэлт Эргэлтгүй бясалган нирвааныг зоригч

Эцсийнхээ биеийг орчлонд элээгч Эргэж төрөхгүй бярман мөн өө.

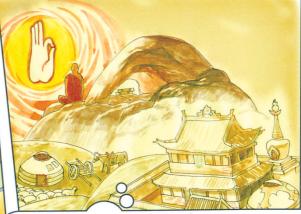
26:402

Одоо энэ төрөлдөө зовлонг төгсгөл болгоод Орчлонгийн хүрдэнд эргэлдэх үхэл, төрлийг дуусгах Оноо тавилан бүрдэж үйлийн үрээс салсан Онож яваа тэрнийг бярман хэмээн нэрийдмүй.

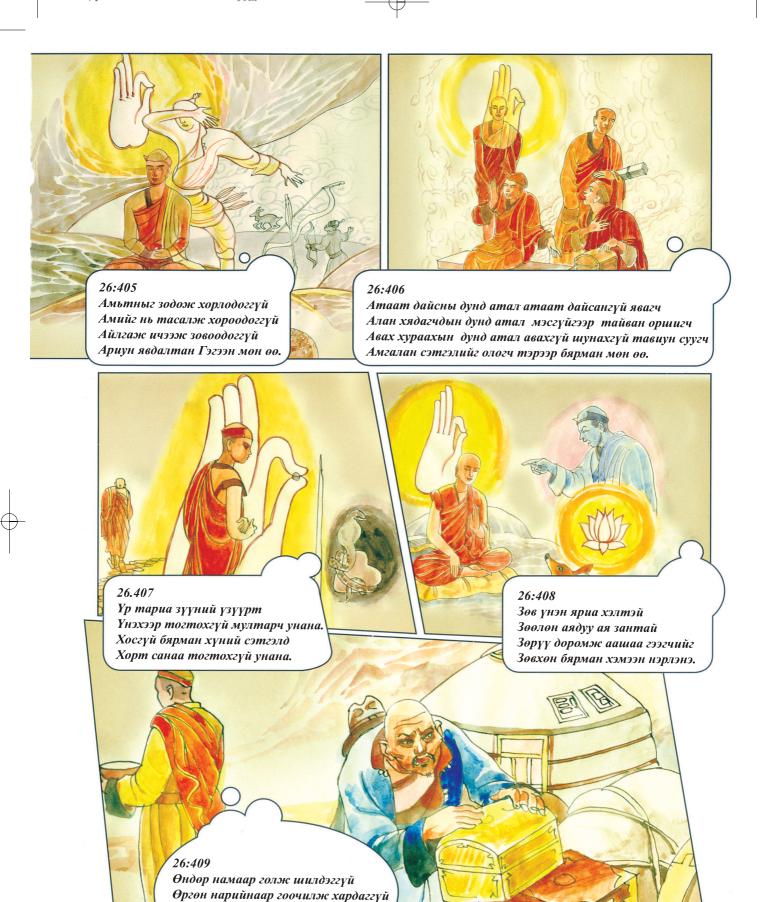
26:403

Оноо алдааг ялгаж зөв бурууг танин Онож ялгах эрдэмтэй, гэгээн билгүүн ухаантай Оноож дагасан замналдаа туйлгүй үнэнчээр хүрсэн Онцгой тэр заяатан бярман хувраг мөн өө.

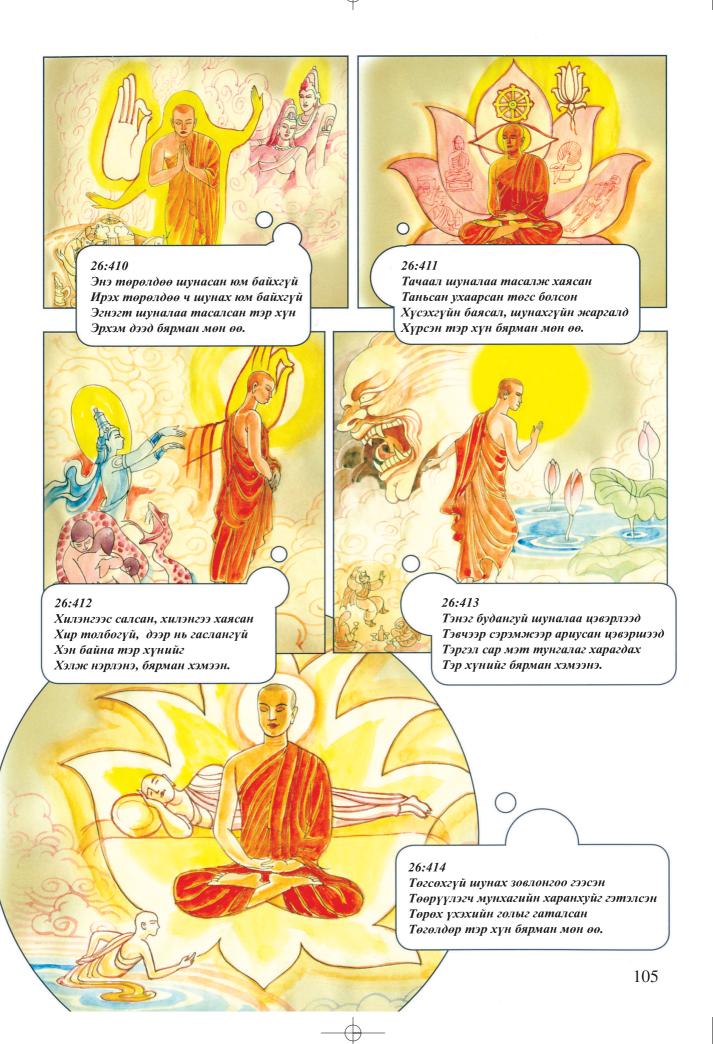
26:404

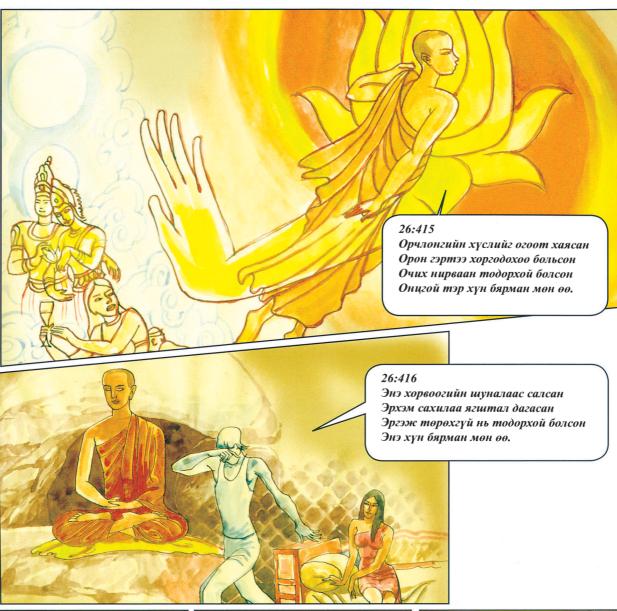
Хоргодох газар гэр нь болдог Хуврагийн ч, харын ч хийд, бүлээс холуур явдаг Хувь заяагаа орчлонгийн хүлээснээс тасалж авсан Хутагтын явдалт тэр хүн бярман мөн өө.

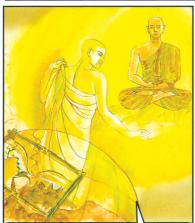

104

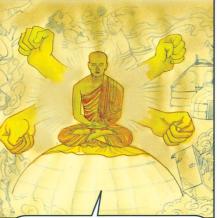
Өөрт ногдоогүй юуг ч авдаггүй Өгөөмөр тэр хүн бярман мөн.

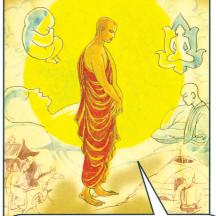

26:417 Энэ хорвоогийн шунал тачаалыг Эрхт тэнгэрүүдийн шунал тачаалыг ч Эгнэгт хорин өөрийгөө чөлөөлөгч Энэ хүн бярман мөн өө.

20:418 Хөөрөх, гутахын алийг ч орхисон Хөөцөлдөх шунал хүслээ ч орхисон Хөнөөгч сэтгэлийн гэмүүдээ дарсан Хөлөг мэргэн бярман мөн өө.

26:419 Хаа сайгүй төрөх үхэх Хамаг орчлонгийн зовлонгийн хүрдийг Харан таниад шуналаа татагч л Хамгаас тодорхой бярман мөн өө.

"Wherever the Buddha's teachings have flourished, either in cities or countrysides, people would gain inconceivable benefits. The land and pepole would be enveloped in peace. The sun and moon will shine clear and bright. Wind and rain would appear accordingly, and there will be no disasters. Nations would be prosperous and there would be no use for soldiers or weapons. People would abide by morality and accord with laws. They would be courteous and humble, and everyone would be content without injustices. There would be no thefts or violence. The strong would not dominate the weak and everyone would get their fair share."

> ~THE BUDDHA SPEAKS OF THE INFINITE LIFE SUTRA OF ADORNMENT, PURITY, EQUALITY AND ENLIGHTENMENT OF THE MAHAYANA SCHOOL~

DEDICATION OF MERIT

May the merit and virtue
accrued from this work
adorn Amitabha Buddha's Pure Land,
repay the four great kindnesses above,
and relieve the suffering of
those on the three paths below.

May those who see or hear of these efforts generate Bodhi-mind, spend their lives devoted to the Buddha Dharma, and finally be reborn together in the Land of Ultimate Bliss.

Homage to Amita Buddha!

NAMO AMITABHA 南無阿彌陀佛

【蒙古文:法句經,"ILLUSTRATED DHAMMAPADA"in Mongolian language】

財團法人佛陀教育基金會 印贈

台北市杭州南路一段五十五號十一樓

Printed and donated for free distribution by **The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation** 11F., 55 Hang Chow South Road Sec 1, Taipei, Taiwan, R.O.C.

Tel: 886-2-23951198 , Fax: 886-2-23913415 Email: overseas@budaedu.org Website:http://www.budaedu.org

This book is strictly for free distribution, it is not for sale.

ЗАРЖ БОРЛУУЛАХЫГ ХОРИГЛОНО

Printed in Taiwan 12,000 copies; March 2011 MO016-9294